Univerzitetna knjižnica v Ljubljani

Einzelverkaufspreis RM 0.15

Karawanken Bote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr
Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen

Nr. 98. Krainburg, den 11. Dezember 1943. 3. Jahrgang.

Uspeh konference GPU v Teheranu

Prazne besede - puhle fraze

Komuniké svetovnih gangsterjev je bil izdan šele s petdnevno zakasnitvijo

Berlin, 10. decembra. Potem ko so konferenco v Teheranu zaključili že 2. decembra, je Reuter s petdnevno zakasnitvijo, dne 6. decembra končno objavil že tako razbobnan in s tolikšnimi tajinstvenimi namigavanji spremljan oficialni zaključek tega gledališča v glavnem mestu Irana, ki trpi pod nasiljem in je zaseden po Sovjetih in angleško-amerikanskih četah, je dostojen konec dolgega potovanja Roosevelta in Churchilla do meje sovjetskega raja k sprejemu Stalinovih ukazov.

V komunikeju sporočajo sledeče: »Sestali smo se v teh zadnjih štirih dneh tukaj v glavnem mestu našega zaveznika, Irana, in smo oblikovali našo skupno politiko ter jo potrdili. Izrazili smo svoj sklep, da naj naši narodi sodelujejo v vojni kakor v na to sledečem miru. Kar se tiče vojne, so se naši vojaški štabi pridružili našim razgovorom ob okrogli mizi in spravili smo v sklad naše načrte za uničenje nemških bojnih sil.«

Tej, že neštetokrat storjeni ugotovitvi je sledila nato omemba glede bodoče druge fronte, ki je pač še bolj nejasna kot ona, ki je bila sklenjena v Casablanki pred enajstimi meseci.

Abeceda plutokratske agitacije

Po hinavskih izvajanjih o visoki odgovornosti, ki jo baje občutijo vojni hujskači glede dosege miru, sledi potem običajna abeceda plutokratske agitacije, kakor »sodelovanje velikih in malih narodov, boj trinoštvu in suženjstvu« in ugotovitev, da so vsi narodi dobrodošli, če se odločijo, vstopiti v »obitelj demokratskih narodov«. Ta poziv je zares vabljiv spričo angleške vojne z lakoto nasproti indijskemu narodu in spričo politike zatiranja v Libanonu in Siriji, kakor tudi povsod tam, kjer vlada britanska plutokracija, nadalje spričo angleške izdaje glede po Angliji zapeljanih zavezni-kov, kakor Poljske in Srbije, kakor tudi skupnih grobov v Katinu in boljševiške rabeljske politike v baltskih državah ter spričo položaja, v katerem se nahaja izdani del Italije s svojim izdajalskim kraljem in Badogliom vred. H koncu je še izraženo upanje, da pričakujejo z zaupanjem dneva, ko bodo mogli vsi narodi sveta živeti v svobodi. Po tem značilnem stavku slede podpisi Stalina, Roosevelta in Churchilla.

Dejstva, ki bodo edino obstajala

Odprto je vprašanje, je li napovedani manifest nemškemu narodu postal žrtev needinosti sestaviteljev, ki so potrebovali pet dni, da so mogli skovati svoj nedolžni komunike s strahopetno vsebino. Gotovo je tudi vedenje nemškega naroda nasproti zastrahovalnim napadom britansko-amerikanskih zračnih gangsterjev vzelo nadgangsterjem v Teheranu veselje, da bi se še bolj blamirali, kakor je potrebno. Naj si bo temu kakorkoli, strahu tajinstvene konference v Orientu ni več.

Obstojajo pa dejstva našega trdega sklepa, da pred zmago ne odložimo orožja, pa naj pride, kar hoče, in dejanja naših vojakov in vojakov naših zaveznikov.

Srditi boji jugozahodno od Kremenčuga

Pri Nevlu sestreljenih 23 sovjetskih letal - V Južni Italiji samo manjši boji

Oberkommando der Wehrmacht je dne 9. decembra objavilo:

Jugovzhodno od Dnjepropetrovska smo odbili močne sovražne sile, ki so napadale, ko jih je ščitila gosta megla.

V prostoru jugozahodno od Kremenčuga so se naše čete ves dan srdito bojevale z vedno znova naskakujočimi Sovjeti. Pri obrambi teh napadov smo odstrelili številne sovjetske oklopnjake.

Na bojišču severovzhodno od Žitomira in južno od Korostena se je sovražnik trdovratno upiral našim napadom, ni pa mogel preprečiti nadaljnjega prodiranja naših čet.

V srednjem odseku so Sovjeti brezuspešno napadli med Pripjetom in Berezino ter jugozahodno od Kričeva. Na nekaterih manjših vdornih mestih so še v teku boji. Pri nekem uspešnem lastnem napadnem podvzetju ob Pripjetu smo pripeljali ujetnike in plen. Krajevno omejen napad naših čet zapadno od Smolenska je dosegel postavljene cilje.

Zračno orožje je kljub neugodnim vremenskim prilikam z močnimi silami podnevi in ponoči z dobrim uspehom napadlo sovražne nared stoječe in v pohodu nahajajoče se čete v prostoru pri Nevlu in sestrelilo včeraj samo nad tem bojiščem 33 sovjetskih letal.

Na južnoitalijanski fronti so bili včeraj v zapadnem in v vzhodnem odseku boji manjšega obsega. Sovražnih sunkov smo se ubranili in nekaj v prejšnjih dneh nastalih manjših vdorov odstranili s protisunki naših čet. Za nek holm jugozahodno od Venapra se vrše še boji.

Nad fronto je bilo živahno obojestransko letalsko delovanje. Pri tem je tukaj zlasti protiletalsko topništvo sestrelilo 16 sovražnih letal in v ostalem Sredozemlju jih je bilo sestreljenih šest.

V težkih bojih minulih dne je 26. divizija oklopnjakov, ki ji poveljuje Generalleutnant Luettwitz, preprečila s svojo zgledno držo in vztrajnostjo vse prodorne poskuse Britancev v vzhodnem odseku južnoitalijanske fronte.

Dojmljiva bilanca japonskih uspehov

Posnetek in pregled japonskega glavnega stana v drugem vojnem letu

Tokio, 10. decembra. Dne 7. decembra, večer pred dnevom, katerega je vstopila vojna v Veliki Aziji v tretje leto, je dal glavni stan vojske pregledni posnetek o vojaških uspehih preteklega leta, in sicer od začetka decembra 1942. do konca novembra 1943.

Po tem pregledu je zadela Japonska v južnih ozemljih in na Aleútih na sovražne sile vsega skupaj približno 400.000 mož. Ti so imeli zgub okrog 193.000 mož, vštevši ujetnike in prebežnike. Število uničenih, odnosno sestreljenih letal znaša 2728, sovražnikove zgube ladij so znašale 185.

Na Kitajskem so štele sovražne sile, s katerimi so se spopadli Japonci, okrog 2.370.000 mož. Od japonske strani so samo sovražnikovih mrtvih našteli 210.000. Število ujetnikov in prebežnikov je znašalo 224.627, potopljenih in poškodovanih ladij je bilo 88, uplenjenih čolnov 3466 in sestreljenih letal 373.

Japonske zgube so navedene s 32.962 padlih in 313 letal.

Težke zgube banditov

Berlin, 10. decembra. Skupine nemške vojske in Waffen-SS uspešno nadaljujejo očiščevalno akcijo proti banditskemu rovarjenju na Zapadnem Balkanu in preganjajo s trdimi udarci bandite iz njihovih postojank in zimskih bivališč. Posebno uspešno so potekle borbe v Severni Črni gori. Po že objavljeni zasedbi Novega Varoša, Prijepolja, Brodareva in Plevlja naše enote brezobzirno zasledujejo, kljub nepreglednemu svetu in najtežjim vremenskim prilikam, bežeče bandite. Pri nekem nenadejano izvršenem napadu na središča komunističnih band 6. decembra, so imele te zopet najtežje zgube.

V Severni Črni gori je bilo doslej ujetih 2000 banditov in naštetih preko 800 mrtvih komunistov. V enem dnevu borbe so znova uplenili naši grenadirji dve gorski bateriji, tri protioklopnjaške topove, troje lahkih topov, deset težkih metalcev granat, kakor tudi ročno strelno orožje, municijo in 300 tovorne živine in konjev.

Pri nekem vpadu v Jugozapadno Bosno je nek oddelek uničil 200 banditov in zajel dragocen plen. Naši oklopnjaški grenadirji so imeli velik uspeh v borbah v Severovzhodni Bosni ter so v nekaj urah uničili preko 150 komunistov; begunci so odvedli s seboj več sto ranjencev v preko 2000 m visoko brezpotno gorovje. Pri nekem drugem čiščenju v južnoalbanskem ozemlju so zgubili banditi 15 ton municije in številno težko orožje.

Sestanek Roosevelta in Churchilla z Inönüjem v Kairu

Berlin, 10. decembra. Kakor poroča Reuter iz Kaira, sta se sestala med potjo iz Teherana s predsednikom turške republike Izmet Inönüjem. Sestanek se je vršil v Kairu v prisotnosti turškega zunanjega ministra, britanskega zunanjega ministra in sovjetskega poslanika v Ankari. Reuterjev komuniké pravi, da so razpravljali in preudarjali o političnem položaju glede na skupne in posamezne interese teh treh držav.

Sovjetsko mostišče južno od Kerča razbilo

Uspešna 35-dnevna nemška blokada - Sovražni napadi v loku Dnjepra popuščajo

Oberkommando der Wehrmacht je dne 8. decembra objavilo:

Na Krimu so odredi 6. romunske konjiške divizije, ki jih vodi že z Ritterkreuzem odlikovani Generalleutnant Teodorini, s podporo nemškega topništva in jurišnih topov ter nemških, romunskih in hrvatskih letalskih sil, razbile sovražno, po izkrcanju nastalo mostišče južno od Kerča. V tridnevnih težkih bojih so bile izkrcane sovjetske skupine ugonobljene in pripeljanih je bilo okroglo 2000 ujetnikov.

Lahke nemške pomorske bojne sile so pomagale k temu uspehu. Ob najtežjih prilikah službe so onemogočile redno preskrbo izkrcanih sovjetskih čet. Preprečeni so bili vsi poskusi boljševikov, da bi napadeno mostišče izpraznili v noči na 7. december, in pri tem je bilo potopljenih sedem sovražnih vozil. S tem so naše v boj ob morski ožini pri Kerču poslane pomorske bojne sile med 35 dnevno pomorsko blokado uničile osem motornih topovskih čolnov, dva brza čolna, dva vlačilca, dve ladji za razkladanje ter 23 vozil za izkrcanje in poškodovale številna druga.

Sovražni razbremenjevalni napadi, ki so jih Sovjeti izvajali včeraj iz mostišča severovzhodno od Kerča, so se izjalovili.

V velikem loku Dnjepra je bistveno popustilo sovražno napadno delovanje. Na-

(Nadaljevanje na 2. strani.)

Krinka je končnoveljavno padla

Naše Gorenjsko in zadnje imenovanje Tita za »načelnika vlade«

F. H. Krainburg, 10. decembra. Za pozornega opazovalca položaja v raznih delih bivše Jugoslavije že dolgo ni bilo nobenega dvoma več o tem, kako se bodo morale nekoč zasukati kaotične razmere. Da se bodo zmede programov in akcij z velikim pridom okoristili le boljševiki, nam je bilo že dolgo jasno in smo že često opozarjali na ta stvarni položaj. Danes pa meni Moskva, da lahko končnoveljavno pusti pasti krinko, in je naročila sodrugu Titu, naj ustanovi lastno »vlado«, katere člani so si seveda že morali zaslužiti ostroge s svojim delovanjem kot nadbanditi, agenti in uporniki.

S tem korakom je Moskva zopet enkrat dokazala, da gre brezobzirno preko želj in interesov svojih zaveznikov in da ne dovoli nikomur, da bi se vmešal v njeno »vplivno sfero na Jugovzhodu«. London k tem dogodkom kvečjemu skomizgne in s tem znova dokaže, da so tam že davno proglasili za popolnoma ničeve vse obljube nasproti vladam v pregnanstvu in jih podvrgle volji Moskve. Bivši jugoslovanski vladarji z bivšim kraljem Petrom na čelu so se morali zaradi tega izdajstva lastnih zaveznikov preseliti v Kairo, ne da bi si pa seveda s tem pridobili v resnici naklonjenost Moskve. Peter piha od jeze, da so si njeni »predstavniki« upali, otvoriti konkurenco, in — protestira, da »ta teroristični pokret na noben način ne zastopa demokratskih in socialnih pojmov jugoslovanskega naroda«.

Ubogi Petrček! Tako preprost je ta mladenič še, da veruje, da bo on sam sedaj izvrševal kak vpliv v Jugoslaviji, ki obstoja samo v njegovi domišljiji. Njegovi prijatelji v Moskvi so vendar končno že enkrat dokazali, da jim ni težko ukreniti, da se kotalijo kronane glave, če so jim neprilične, in to so navsezadnje v vsakem primeru. Kralj na čelu boljševiške države je dovtip, in o tem Stalin in tovariši tudi čisto nič ne razpravljajo. Danes ga še trpijo, kajti ne nahaja se niti v Moskvi niti v gorah Srbije, kaj šele v Belgradu. Tudi jih pač dalje ne moti, kajti kaj se pravi to, če mali kralj protestira proti ukrepu, ki so ga sklenili v Moskvi in ki nanj vlade v Londonu in Moskvi ne morejo vplivati. Na konferenci v Teheranu so vendar preveč jasno pokazali, da Stalin, kakor poroča Reuterjev dopisnik iz Teherana, narekuje in da Churchilla skoraj ne smatrajo za več ko dopuščenega deležnika, ki je smel prisostvovati posvetovanjem, potem ko sta imela Stalin in Roosevelt sama med sabo konferenco. Anglija, ki je kot zadnja podpisala komuniké, nima danes večje veljave kot ena izmed drugih malih držav, ki so po svoji neumnosti postale zaveznice alliirancev. Velika Britanija spada torej že danes z gotovostjo med tiste, ki so vojno zgubili, pa najsi zmaga, kdor hoče.

Kako Moskva ocenjuje zasedene države, izhaja tudi iz poročila sovjetske agenture Tass, da »Stalin ni hotel zapustiti sovjetskega ozemlja in da se je zato konferenca vršila na sovjetski zemlji«. Sicer so v komunikeju taktno govorili o iranskem »zavezniku«, ki je gotovo začuden sprejel takšno formulacijo, ko doslej od svojih zaščitnikov ni občutil drugega, ko bič lakote in divjanje GPU.

Znabiti je kdo na Gorenjskem tu pa tam le še veroval v fraze tako zvane osvobodilne fronte in jih smatral za prinašalce miru — s to postavitvijo Tita za »načelnika vlade« — pred nekaj tedni so ga njegovi pristaši šele povišali za »maršala« — je končnoveljavno padla krinka. Moskovitske tolpe so končnoveljavno nastopile gospostvo nad krogi, ki se stavljajo po robu nemškemu stremljenju po redu, in so proglasile umor in požig za oficialno načelo. V letaku, ki so ga razširjali po Gorenjskem, pravijo med drugim: »Zasužnjeni narodi Jugosla-

vije se bojujejo strnjeno proti Hitlerju in njegovemu glavnemu zavezniku, živinskemu Dragu Mihajloviču, vojnemu ministru emigrantske vlade belgrajske branjevske družbe v Kairu.« Nato slede trditve o uspehih, ki jih je le želja porodila. V krogih banditov so menda mnenja, da izvršuje kdo oblast nad deželo, če jo pretakne po tajnih potih, ali če si jo podvrže začasno z vsemi sredstvi zastrahovanja. Tako lahka pa ta stvar ni. Predvsem ne takrat, če je kdo napravil račun brez krčmarja, in ta je nemška oborožena sila. V zgoraj omenjenem letaku opozarjajo tudi na »slavno in heroično komunistično stranko Slovenije«, ki se dela izvrševalca volje slovenskega naroda. Mi smo pač tudi še danes mnenja, da slovenski narod noče imeti nič skupnega z morilci boljševiškega krvavega režima. Mnenja smo, da je versko mišljenje veliko preveč ukoreninjeno v srcih ljudi v tem prostoru, da bi bili pripravljeni, od danes na jutri postaviti miselnost brezbožnega nihilizma, brezpogojnega zanikanja Boga, na mesto kristjanske vere, iz katere duha so nastale vse tiste kulturne dobrine, ki so jih sedaj v Moskvi sklenili uničiti in izbrali v to svrho za izvršilca Tita in njegove tovariše. Boljševiki so torej po svoji lastni sodbi vsi tisti, ki hočejo ustanoviti svoj krvav režim in ki so pač tudi že dokazali svojo krvoželjnost.

Slovenski narod ve zdaj dokončno, kje mora iskati svoje sovražnike. Sedaj pozna njihove može in pozna njihova dejanja, ki so ravno tako kruta, kakor tista v matični državi boljševizma sami. Kdor se danes še priznava za stvar banditov, je izdajalec svojega naroda in koplje grob samemu sebi in svoji rodbini. Zločincem samim in vsem, ki jih le količkaj podpirajo, pa napovemo boj in uničenje.

Dnevno povelje maršala Mannerheima

Helsinki, 10. decembra. K narodnemu prazniku o proglasitvi samostojnosti Finske je izdal maršal Mannerheim dnevno povelje, v katerem ugotavlja, da je moral finski narod, kakor skoraj nobeden drugi, prestati v eni generaciji toliko preskušenj moči. Skozi tri trde vojne — je ugotovil maršal — je miroljubni finski narod moral spoznati vrednost svobode in samostojnosti, vodja in uslužbenci so potem tudi neločljivo združeni v boju za eksistenco. Kakor noben drug narod, je finski narod zapečatil svojo samostojnost s krvjo in preliva danes še nadalje kri za ohranitev svoje svobode.

Finskim vojakom kot prvim porokom samostojnosti in svobode je izrazil maršal ob tej slovesni obletnici svoje občudovanje. Samo z lastno silo in obrambno voljo naroda ter s strumno armado se lahko zasigura svoboda.

Kaj pravi sovražnik?

Resnično neumno. General Alexander je podal kratek pregled o položaju v Južni Italiji. Svari pred optimizmom in pripominja, da bi bilo podcenjevanje sovražnika res neumno.

Rezka kritika USA v Teheranu

Stockholm. Po neki newyorški vesti lista »Svenska Dagblad« kritizira USA-časnikar Edgar Mowrer teheransko slepilno izjavo z rezkimi besedami. Njemu kakor tudi mnogim drugim opazovalcem se zdi besedilo izjave »čudno« in pripisujejo krivdo Stalinu. »Oblika je ruska, frazeologija kremeljska in orientalska v svoji nejasnosti«, piše Mowrer dobesedno. Tudi newyorški dopisnik »Dagens Nyheter« potrjuje, da je javno mnenje v Zedinjenih državah zelo previdno.

In tako je rekel preje:

1938. Bernard Lecache v »Le Droit de vivre«, Pariz, 9. septembra 1938:

»Naša naloga bo, brez usmiljenja napovedati vojno Nemčiji, državnemu sovražniku, številka 1.«

1938. »American Hebrew«, New York, 19. septembra 1938:

»Židje bi bili zelo zainteresirani pri kakšni Hitlerjevi vojni, kajti od tega je odvisna usoda milijonov Židov. Zato zanima žide v vsakem oziru vprašanje: ali bo prišlo do vojne? — Ta špecialen židovski interes do vojne se nanaša na odnošaje skoraj med vsemi narodi obeh polobel.«

Verlag und Druck: NS.-Gauverlag und Druckerei Kärnten GmbH. Klagenfurt. — Verlagsleiter: Dr. Emil Heitzer (im Wehrdienst). Hauptschriftleiter: Friedrich Horstmann. — Zurzeit ist Anzeigenliste Nr. 1 gültig.

Srdili boji na Vzhodu še trajajo

Sovjetski prodorni poskusi spodleteli – Romunski napad pri Kerču napreduje

Oberkommando der Wehrmacht je dne 7. decembra objavilo:

Na Krimu Sovjeti včeraj popoldne niso več nadaljevali svojih brezuspešnih napadov severovzhodno od Kerča. Napad romunskih čet proti sovražnemu, po izkrcanju nastalem mostišču južno od Kerča dobro napreduje.

V velikem loku Dnjepra je sovražnik včeraj dalje napadal. Njegovi prodorni poskusi so spodleteli v srditih bojih. Jugozahodno od Dnjepropetrovska smo z nasprotnim napadom ugonobili neko sovražno bojno skupino razen malih ostankov. Jugozahodno od Kremenčuga so naše čete v silnih bojih prestregle napade močne sovražne pehote in oklopnjaških sil.

Pri Čerkasiju so Sovjeti izvršili včeraj le nekaj slabejših napadov. V prostoru severnozahodno od Žitomira so sile nemške pehote in oklopnjakov z napadom vzele več vasi.

Od ostale vzhodne fronte poročajo le o krajevnem bojnem delovanju.

Zračno orožje je z dobrim uspehom napadalo nove pošiljke Sovjetov na cestah in železnicah ter zbiranja čet v prostoru pri Kijevu.

52. oddelek lovskih letal si je 4. decembra priboril svojo 8000. zračno zmago.

V Južni Italiji se je stopnjevala silovitost bojev v gorskem svetu jugozahodno od Mignona. Močni napadi veliko močnejših severnoameriških čet so se menjavali z lastnimi nasprotnimi napadi; v teku teh bojev je nekaj vrhov večkrat menjalo posestnika. Boji so še v polnem teku.

Od vzhodnega odseka poročajo le o živahnih bojih prednjih straž.

Dne 5. in 6. decembra smo setrelili nad Sredozemljem in nad zasedenimi zapadnimi ozemlji 25 sovražnih letal, med njimi 17 težkih štirimotornih bombnikov.

Sovjetsko mostišče južno od Kerča razbito

(Nadaljevanje s 1. strani.)

sprotno pa so Sovjeti z združenimi silami nadaljevali težke napade jugozahodno od Kremenčuga, da bi razširili svoje vdorno mesto. V teku so še težki boji. Z lastnim nasprotnim napadom smo kljub žilavemu sovražnemu odporu zopet pridobili začasno zgubljeno ozemlje.

V prostoru severovzhodno od Žitomira in južno od Korostena lastni nasprotni napad dobro napreduje kljub žilavemu odporu. Na ostali vzhodni fronti so se vršili živahnejši krajevni boji med Pripjetom in Berezino, zahodno od Kerčeva in zahodno od Nevla.

V času od 4. do 7. decembra smo v zračnih bojih in po protiletalskem topništvu sestrelili na vzhodni fronti 115 sovjetskih letal. Deset nemških letal pogrešamo.

V zahodnem odseku južnoitalijanske fronte je včeraj zopet popustilo bojno delovanje. Samo pri dveh vdornih mestih, ki sta nastali v bojih prejšnjega dne, so še trajali boji. Na levem krilu fronte je poslal sovražnik močne sile, da napadejo naše položaje ob vzhodnih pobočjih gorovja Maiella. Odbili smo jih krvavo v težkih bojih.

Podmornice so iz konvojev in pri posameznem zasledovanju potopile v Atlantiku in Sredozemlju sedem ladij z 48.000 brt.

Ali ima Evropa dovolj ljudi?

Spisal dr. Wagemann, predsednik Instituta für Wirtschaftsforsdiung

Kakor že ponovno v zgodovini, obvlada Nemčija kot srce Evrope tudi v tej vojni notranjo črto, kateri se mora sovražnik, če nas hoče napasti, od daleč bližati z moštvom in materialom. Dokler ni območje notranjega kroga gospodarsko neodvisno od uvoza, je njegova življenska sposobnost precej omejena, kar je postalo za nas v zadnji vojni usodno. Tokrat pa je bila Nemčija ko je izbruhnila vojna že v velikem obsegu avtarktična: poleg tega oklepa sedaj to trdno jedro širok pas drugih narodnosti, tako da sodeluje z nami pretežna večina Evrope z vsemi gospodarskimi rezervami. Kljub temu nam je pa končno na razpolago le majhen kos zemeljske površine; in tako se prvi trenutek zazdi, da se moramo boriti z prevladujočo premočjo. Po natančnem opazovanju pa postane jasno, da stoji temu neokretnemu orjaku sovražne sile nasproti naša nakopičena sila, ki je istočasno vojaško kot gospodarsko trdna in elastična kakor jeklo. Mnogi činitelji naše vojne moči se lahko, z drugimi besedami povedano, zahtevam ustrezno zberejo in razdele: mi lahko preložimo po potrebi večino stalnih mest industrijske proizvodnje, in proizvodne dobrine in pred vsem delovne moči pa lahko prestavimo z ene točke na drugo. Vrhu tega lahko prestavimo, če bi bilo potrebno, delovne moči iz domače in potrošne gospodarske sfere v območje pridobitnega proizvajalnega gospodarstva.

Po izkušnjah iz prve svetovne vojne bi lahko domnevali, da bo število zaposlenih tudi v tej vojni nazadovalo in sicer kot posledica vpoklicev v vojsko. V letih 1914—1918 je stvarno padlo število zaposlenih delavcev in nameščencev v Nemčiji s približno 17 milijonov na manj kot 14 milijonov. Kljub vsem naporom se takrat ni posrečilo, nadomestiti izpadle 4 milijone mož z žensko delovno močjo; samo en milijon žen več kot ob izbruhu vojne, je bilo zaposlenih koncem l. 1918.

Nasprotno se je pa število zaposlenih iz leta 1939. to je 24,6 milijonov, dosedaj dvignilo na 29,1 milijonov (vključno inozemce in vojne ujetnike) Gotovo pa je ta prirastek večji del v zvezi z razširjenjem državnega ozemlja med vojno. Toda tudi v predvojnem obsegu državnega ozemlja ni število padlo, kakor v svetovni vojni, marveč se je dvignilo. Merodajno je, da so obstajali v prvi svetovni vojni samo začetki neke organizacije za delovno namestitev — bile so le polagoma ustvarjene in počasi izgrajene; tokrat pa je Nemčija lahko vstopila v vojno z izkušeno, izvežbano in razvito upravo za namestitev delovnih moči. Ta organizacija, ki je nastala v borbi proti brezposelnosti, je bila že v zadnjih letih pred izbruhom vojne popolnoma izgrajena, ko je bilo zaradi štiriletke in vojne industrije vedno večje pomanjkanje delovnih moči, in se je morala njih nastavitev s stališča najvišje realnosti znižati. Najbolj se je izkazala uprava za namestitev delovnih moči med vojno. Njena zasluga je, da nismo ta izpad, ki je nastal kot posledica vpoklicev samo izravnali, marveč smo lahko še preko tega v velikem številu mobilizirali delavce in nastavljence za vojno gospodarstvo.

V glavnem so trije veliki viri, iz katerih smo lahko dobili delovne moči: najpoprej smo poleg vojnih ujetnikov dobili iz zasedenih ozemelj in iz prijateljskih držav več milijonov delovnih moči, potem so vstopile nemške žene v službo vojnega gospodarstva in končno smo lahko v velikem obsegu prestavili delovne moči iz vojno nevažnih gospodarskih panog v vojno industrijo.

Če so nam zato dani pogoji, ni to samo neposredna posledica dejstva, da mi držimo notranjo črto, tako, da lahko moči po potrebi mobiliziramo in premikamo, marveč tudi posreden uspeh; kajti notranja črta pomeni ja zbrane moči na razmeroma ozkem prostoru in tako visoko gospodarsko intenzivnost.

Na evropski celini živi, tudi če izvzamemo zasedena sovjetska ozemlja, na približno 4,5 milijonov kvadratnih kilometrov okoli 340 milijonov ljudi. Preko 290 milijonov šteje že samo prebivalstvo v deželah naših zaveznikov ali pa zasedenih ozemljih; tukaj je nakopičenih 82 ljudi na kvadratnem kilometru. Tej kompletni, večinoma kvalificirani množici ljudi ne more sovražnik postaviti nasproti niti približno enakih. Indija in čungkinška Kitajska štejeta sicer sami več sto milijonov ljudi, toda samo norcu bi šinilo v glavo, primerjati tudi samo številčno, te primitivne, večinoma komaj za lasten obstoj pridelujoče kmečke množice z rezervoarjem ljudi v Evropi. V kolikor so za sovražnikovo stvar uporabni, jih uporabijo vsaj per saldo v borbi proti Japonski, katera odšteje z 105 milijoni lastnega, izredno sposobnega prebivalstva in z ostalimi ljudstvi — to je mogoče 430 milijoni Mandžurcev, zasedenimi kitajskimi provincami in zavezniškimi ali osvojenimi pokrajinami v Južnem morju itak že številčno večino prebivalstva Indije in Kitajske. Tudi rezerve, s katerimi razpolaga sovražnik v Avstraliji, Afriki in v poedinih predelih Prednjega Orienta, obvlada večinoma popolnoma ali v ostalem vsaj delno Japonska; da, poleg tega more sovražnik uporabiti precejšen del lastnih rezerv, posebno pa tudi svojih ljudskih rezerv v borbi proti Japonski.

Prav tako se tudi z ozirom na kopičenje ljudi, ne morejo meriti jedra sovražnikovega ozemlja z Evropo. Predvsem nikjer ne razpolagajo s tako zaključeno enoto ljudi, kot pa pod vodstvom Nemčije stoječa Evropa. Delavske množice se na sovražnikovi strani dele v bistveno manjše, zaradi obširnih prostorov in večinoma po vojnih frontah ločene mase. Popolnoma zase leži navsezadnje na Vzhodu, nezasedeni del Sovjetske zveze, katero more doseči plutokratski zaveznik le po mnogo sto ali tisoč kilometrov dolgi težki in nevarni poti, s približno še 150 milijoni prebivalcev, ki so raztreseni po prostoru obsegajočem 20,7 milijonov kvadratnih km, tako da pride na kvadratni kilometer samo 7,1 ljudi. Najbolj v ospredju je Velika Britanija s približno 48 milijoni prebivalcev in je oddaljena od severnoameriške vzhodne obale 5500 km, od južnoamerikanske vzhodne obale 10.000 km ter je zaradi tega le z najnujnejšim oskrbljena.

Končno sledita obe Ameriki, ki na videz sicer vzbudita spoštovanje s svojimi 276 milijoni prebivalstva, toda razpenjata se v daljave, vsled katerih je koncentrična uporaba teh ljudi po evropskem vzgledu že iz geografskih ozirov nemogoča. Preseljevanje delavstva, kakor v Evropi, med obema Amerikama praktično ne pride v poštev, ker Južni Ameriki, kot priseljeniški deželi, z 125 milijoni prebivalcev že od nekdaj večinoma primanjkuje delovnih moči. Tudi danes ne bo izpolnila velike vrzeli v pomanjkanju delovnih moči v Zedinjenih državah. Pa tudi v Zedinjenih državah s skoraj celinskim obsegom, po 2500 km v severno-južni in 4000 km v vzhodo-zapadni črti, kjer pride na kvadratni km samo 16 prebivalcev, je prostor ogromna ovira za smiselno razdelitev razpoložljivih delovnih moči.

Za združitev približno 320 milijonov prebivalcev Severne in Južne Amerike kot Velike Britanije na njih približno 8½ krat tako velikem prostoru v slično udarno moč kot je teh 340 milijonov na celinski Evropi, nastanejo prevozna vprašanja, ki so mnogo večja kot naloge evropskega prometa. Nesorazmerno večji del nasprotnikovih delovnih moči se mora zato uporabiti namesto za vojno industrijo za premostitev prostora in tudi to pojasnjuje, kako to, da daje sklenjeni blok evropskega prebivalstva kontinentu obrambno moč, katere ni mogoče obvladati samo s številčno premočjo.

ZRCALO ČASA

»Novo Vreme« poroča izčrpno o strahovladi boljševiških tolp v Črni gori, katero so izvajale boljševiške tolpe do čiščenja dežele in ugotavlja, da so boljševiki pomorili četrtino prebivalstva.

V angleškem premogovniku Barnborough (Južni-Yorkshire) je stopilo 2000 rudarjev radi mezdnih sporov v stavko.

Sele sedaj objavlja londonsko admiralstvo, koliko mož je utonilo s podmornico »Tigris«, katero pogrešajo od aprila tega leta. Posadka je štela šest častnikov in 57 mož.

Na neki seji so zastopniki poljedelcev iz grofije Lincolnshire na Angleškem izjavili — kot piše »Daily Express« — da nimajo nobenega zaupanja več v poljedelsko politiko vlade.

Pravkar začeta pogajanja med socialisti in komunisti za ustanovitev enotne fronte v bližajočih se volitvah so značilna za radikalizacijo delavstva v Čilu.

V Francoski Severni Afriki so na zahtevo komunistov v zadnjem času zaprli celo vrsto francoskih osebnosti. Med njimi se nahaja — kakor javlja radiooddajna postaja v Alžiru — bivši francoski ministrski predsednik Flandin, ki je bil v Franciji pred premirjem pomembna osebnost.

Največja epidemija gripe od začetka vojne razsaja, kakor javlja Reuter, v Veliki Britaniji in se s tem zgubi veliko tisoč delovnih ur. Pravi da so vojne tovarne že zelo trpele in da znaša pri nekaterih število navzočih do 25 odstotkov.

Prisilne oddaje žita in živine, ki jih nalagajo sedaj oblasti de Gaulla marokanskemu prebivalstvu, povzročajo veliko zaskrbljenost med poljedelci. Splošno se pritožujejo glede tega, da moslemski kmetje ne smejo obdržati več zadosti žita za prehrano svojih rodbin.

»USA preti nevarnost pomanjkanja premoga in temu sledeča omejitev oskrbe z energijo«, je po nekem poročilu iz Washingtona, izjavil notranji minister USA Ickes.

Pomanjkanje krme in žita je dalo povod za izjavo kanadskega gospodarskega ministra Gardiner, po poročilu, ki ga je »Times« prejel iz Ottawe, da bo prejela Anglija v prihodnjih dveh letih manj mesa iz Kanade, kot pa je bilo prvotno predvideno.

Naš knjižni kotiček

Čeprav knjigarnam ni vedno mogoče ustreči čitateljem z dobavo knjig, bomo še naprej prinašali ocene knjig. Radi po vojni povzročenih omejitev so založbe prisiljene znižati naklade. Mi pa hočemo z našim knjižnim kotičkom ohraniti budno zanimanje svojih čitateljev za novosti na knjižnem trgu, za nakup bo po vojni dovolj priložnosti, kajti knjige obdrže vrednost tudi preko vojne.

Schriftleitung

Sobojevništvo z finskim narodom je naše prijateljstvo s tem narodom na Severu še bolj poglobilo. Bavimo se z njih zgodovino, in nemške založbe nas s prevodi finskih pisateljev seznanjajo z finskim slovstvom. Yrjo Soini, čegar vedro delo »Zweimal Adam und einmal Eva« (»Dvakrat Adam in enkrat Eva«) je izdala založba Meyer S Co. Leipzig, spada med največ čitane humoristične finske pisatelje. Žal se v prevodu zgube marsikatere glavne misli, ki jih vsebuje izvirno delo tako, da je roman, ki je sicer poln zelo dobrih idej, na nekaterih mestih malo razblinjen. Kljub temu pa nam nudi ta prvi prevod iz finskega slovstva majhen vpogled v to najmlajšo in doslej še ne posebno razvito vrsto finske literature.

Zbirko povesti in zgodb, ki je namenjena zlasti nemškim vojakom na Finski, sta izdala Ensio Rizlakki in Kaarlo Marjanen z naslovom »Suomi — Humor und Herz« (»Humor in srce«) v založbi Mayer Co., Leipzig. Zelo dobra izbira, kateri je napisal uvod Heinz Hünger podaja resničen prerez skozi finsko slovstvo. Zastopana so imena finskih pisateljev in pesnikov, ki so že tudi v Nemčiji znani, in vsakdo bo rad segel po tej zbirki, za katero zasluži založba čitateljevo zahvalo.

Zahteva po neodvisnosti Južne Afrike

Bern, 10. decembra. Vodja južnoafriške opozicije dr. Malan je izjavil, da je Smuts priznal, da bi tudi za primer britanske zmage, Anglija vseeno zgubila, kajti Evropo bi po vojni obvladala sovjetska zveza. Zaenkrat za Južno Afriko ni nič bolj zaželenega, kakor ustanoviti svobodno in neodvisno republiko. Malan je dostavil, da Smutsovi poskusi, obdržati ozek stik z Veliko Britanijo, niso nič drugega ko poskus prikleniti Južno Afriko k umirjoči državi.

Konferenz in Teheran — eine der größten politischen Niederlagen

Das Weltgangster-Kommuniqué mit fünftägiger Verspätung herausgegeben — Leere Worte - hohle Phrasen

rd. Berlin, 10. Dezember.

Das in Teheran nach den mehrtägigen Besprechungen Stalins mit seinen plutokratischen Helfershelfern eingesetzte Redaktionskomitee brauchte fünf Tage und fünf Nächte, um das Ergebnis der mit soviel Aufwand aufgezogenen und einer Riesenreklame gestarteten Konferenz schriftlich festzulegen. Aus dieser Hinauszögerung schlossen die Völker der Feindmächte und auch gewisse ihnen freundschaftlich zugetane Staaten auf einmalige Offenbarungen militärischer und politischer Art. Um so größer muß in diesen Kreisen, die immer wieder auf solche Bluffmanöver hereinfallen, die Enttäuschung sein, da das Kommuniqué nun in all seiner Dürftigkeit und Inhaltslosigkeit vorliegt. Das wird auch gleich durch die erste Reaktion der Betroffenen bestätigt.

Wir erinnern uns der vielfachen Beteuerungen in der feindlichen Publizistik von der Einigkeit und Liebe, den gemeinsamen strategischen und politischen Planungen für Krieg und Frieden. Um so überraschender mutet die Betonung des Kommuniqués an, man habe in Teheran die Entschlossenheit zur Zusammenarbeit bekundet und die Pläne zur Vernichtung der deutschen Streitkräfte aufeinander abgestimmt. Also mangelte es daran doch bis dato trotz allen gegenteiligen Behauptungen, was gewisse Rückschlüsse auch auf die Zukunft zuläßt. Wenn die Zusammenarbeit erst jetzt beginnen soll, dann dürften selbst Optimisten auf der Gegenseite an einem baldigen Erfolg zweifeln. Man merkt immer wieder die Verlegenheit und Unsicherheit, die durch den Mangel an wirklich entscheidenden militärischen Fortschritten und die selbst eingestandene Vergeblichkeit der Hoffnung auf einen Zusammenbruch des deutschen Volkes hervorgerufen werden. In diesem Zusammenhang vermerkt man mit besonderem Interesse den Verzicht auf die vorher so laut angekündigte Kapitulationsaufforderung an Deutschland im Kommuniqué. Wahrscheinlich haben sich die drei Potentaten inzwischen auf Grund der Lehren des bisherigen Flugzettel- und Terrorkrieges von der Aussichtslosigkeit solcher billigen Manöver überzeugt. Da man die Deutschen und ihre Verbündeten nicht nur militärisch, sondern auch moralisch stark und widerstandsfähig sieht, geht man wieder einmal auf Dummenfang in den Kreisen der Neutralen und Nichtkriegführenden aus: „Wir werden die Mitarbeit und die aktive Teilnahme aller Nationen suchen, seien sie nun klein oder groß, solange ihre Bevölkerung in Herz und Sinn der Beseitigung der Tyrannei, der Sklaverei, der Unterdrückung und der Intoleranz ergeben sind." Wie sie sich diese Mitarbeit und aktive Teilnahme der kleinen Völker vorstellen, haben die plutokratisch-bolschewistischen Verbündeten in der Vergangenheit derart eindeutig vorexerziert, daß sich über ihre Methoden wohl niemand mehr einer Täuschung hingeben kann. Wer denkt da nicht an die Emigrantenklubs, die zu Spielbällen der Launen Londons und Moskaus wurden, an die arabischen Staaten, an Indien und die übrigen Kolonialvölker des Empires, an die vom Dollarkapitalismus gekauften ibero-amerikanischen Völker oder auch an die so heftig enttäuschte französische Dissidenz? Wem steht dabei nicht wieder die Genickschußpolitik der Bolschewisten in den baltischen Staaten und in dem von der Sowjetunion übernommenen Teil Polens als anschauliches Beispiel vor Augen?

Die Roßtäuscher von Teheran hätten eine vorzügliche Gelegenheit gehabt durch eine entsprechende große Geste gegenüber Iran, das ihnen jetzt für ihre Bluffaktion Gastfreundschaft gewähren mußte, ihren guten Willen in der Praxis zu demonstrieren. Hätten sie die Wiederherstellung der Unabhängigkeit dieses unterdrückten Landes proklamiert, dann wären ihnen vielleicht doch noch manche andere kleine Völker auf ihren Agitationsleim gekrochen. Aber auch dazu konnten sie sich nicht aufraffen. Sie gaben lediglich eine hohle Erklärung ab, in der sie dem darbenden iranischen Volk wirtschaftliche Unterstützung versprechen. Aber selbst diese mit der einschränkenden Bemerkung „soweit es möglich" ist. Und diese „Möglichkeit" beleuchten sie durch den bezeichnenden Zusatz: „unter Berücksichtigung der schweren Anforderungen, die an sie (die Alliierten) durch ihre die ganze Welt umfassenden militärischen Operationen gestellt werden, und durch den in der ganzen Welt herrschenden Mangel an Transportmöglichkeiten, Rohmaterialien und Lieferungen für den zivilen Verbrauch". Wenn sie sich mit der iranischen Regierung in dem Wunsch einig erklären, „die Unabhängigkeit, die Souveränität und die territoriale Integrität Irans zu erhalten", kann man das in Anbetracht der derzeitigen Lage des Landes nur als blutigen Hohn auffassen. Gerade das Beispiel Irans, bei dessen Besetzung die widerstreitenden Interessen der Pluto-Bolschewisten so eindeutig zutage traten, zeigt aber auch, wie es in Wirklichkeit mit der vielgepriesenen Einigkeit im Lager unserer Feinde aussieht.

Das einzige positive Ergebnis der Teheraner Konferenz verrät uns Reuters Sonderkorrespondent John Wallis mit seiner Feststellung: „Den Beobachtern erschien es als ob Stalin die Konferenz beherrschte." Der Kremlgewaltige, der zur Sitzung, wie uns der gleiche Korrespondent geflissentlich berichtet, einen bis zu den Knöcheln reichenden großartigen Kamelhaarmantel trug, empfing seine Unterführer, um ihnen seine Befehle zu diktieren. Seine Stimmung wechselte von lebhafter Vergnügtheit bei nächtlichen Banketten zu Augenblicken undurchdringlicher Impassivität." Es muß seiner Eitelkeit nicht wenig geschmeichelt haben, die beiden Plutokratenhäuptlinge, die früher in Wort und Schrift den bolschewistischen Vernichtungswahn so heftig bekämpft hatten, nun zu seinen Füßen liegen zu sehen, einen Augenblick, dem er vorher Hekatomben von Menschenleben opfern mußte und der ihn dem so dringend notwendigen Sieg über Deutschland keinen Schritt näher bringen kann.

Der Höhepunkt im Nervenkrieg der Antiachsenmächte wurde zu einer ihrer größten politischen Niederlagen. Daran wird kein unvoreingenommener Leser des Teheraner Kommuniqués mehr zweifeln können. Es bleibt immer wieder die Entscheidung auf dem Schlachtfeld, der vor allem die westlichen Demokratien so gern aus dem Weg gegangen wären, da ihrer dort viel „Blut, Schweiß und Tränen" harren, ohne daß sie nach den bisherigen Erfahrungen eine Aussicht auf den Sieg haben.

geopfert, daß wir auch dem noch verbleibenden Rest freudigen Herzens zusteuern werden, um zum Endsieg zu kommen. Für die verlogenen Versprechungen der Feindseite haben wir nur taube Ohren. Ihre Drohungen brechen uns nicht. Wenn unsere Feinde siegen wollen, dann sollen sie kommen und kämpfen, die Deutschen werden ihnen dann die Antwort nicht schuldig bleiben. Ihre Reden und Proklamationen aber imponieren uns nicht.

Das ist es, was ich zur gegenwärtigen Kriegslage und zur Konferenz der sogenannten Drei in Teheran zu sagen habe. Vor einer Woche noch glaubten sie, durch einen Aufruf an das deutsche Volk unsere Moral erschüttern zu können. Nun haben sie von diesem Aufruf Abstand genommen, wahrscheinlich, weil sie selbst einsehen mußten, daß er zwecklos gewesen wäre. Wir stehen fest und unerschütterlich als Volk und Nation in einem eisernen und unzerbrechbaren Ring um den Führer geschart. Er wird die ungezählten Siege dieses Krieges durch den stolzen Endsieg krönen.

Wir stehen zu unseren Waffen. Unsere arbeitenden Männer und Frauen produzieren diese Waffen und unsere Soldaten tragen und führen sie. Ihr aber, Eisenbahner, habt sie an die Front zu schaffen. In dieser Stunde brausen Tausende von Zügen unter der Führung eurer Kameraden kreuz und quer durch Europa. Sie bringen Waffen und Munition an alle Fronten.

Unser Soldatentum verteidigt damit nicht nur unser Land, sondern unseren Erdteil gegen die infamste Verschwörung, die die Geschichte je gesehen hat. Hier kämpfen in Wirklichkeit Licht und Finsternis miteinander in einem Ringen auf Leben und Tod. Aber mit derselben Gesetzmäßigkeit, mit der der Tag der Nacht folgt, wird hier das Licht über die Finsternis triumphieren.

Je kühler und schneidender die Stunde des Krieges wird, desto näher ist der Morgen des Sieges. Dann wird sich das dunkle Gewölk, das den Himmel verfinstert, verteilen und die Sonne wieder aufgehen über unseren Häuptern.

Japans Erfolge zur See

Tokio, 10. Dezember. In zwei Jahren des Großostasienkrieges ist es, wie das Kaiserliche japanische Hauptquartier meldet, der japanischen Marine gelungen, folgende Erfolgszahlen zu erreichen:

1868 feindliche Schiffe wurden vernichtet, 6874 Flugzeuge wurden abgeschossen, an feindlichen Kriegsschiffen wurden versenkt: 18 Schlachtschiffe, 27 Flugzeugträger, 92 Kreuzer, 79 Zerstörer, 147 U-Boote, 6 weitere Schiffe unbestimmbaren Typs, 78 Kriegsschiffe anderer Art, insgesamt 447 Kriegsfahrzeuge.

In Brand gesetzt wurden: 15 feindliche Schlachtschiffe, 12 Flugzeugträger, 56 Kreuzer, 47 Zerstörer, 62 U-Boote, 5 Kriegsschiffe unbekannten Typs, 44 weitere Kriegsschiffe, zusammen 241 Kriegsfahrzeuge. Es wurden also mehr als 688 feindliche Kriegsschiffe versenkt oder in Brand gesetzt.

An weiteren Schiffen wurden 677 in Brand gesetzt oder versenkt, 503 weitere Schiffe wurden beschädigt, 1868 sind demnach versenkt oder beschädigt worden.

Das ist ein stolzer Erfolg der japanischen Marinestreitkräfte.

Feindliche Flugzeuge: 5158 abgeschossen, 1716 in Brand gesetzt, mithin 6864 feindliche Maschinen vernichtet.

Die japanischen Verluste betragen: 54 Kriegsschiffe versenkt, 32 Kriegsschiffe beschädigt, 96 weitere Schiffe gesunken, 1253 Flugzeuge verloren.

Größtes Verkehrsunternehmen der Welt dient dem deutschen Sieg

Die Ansprache von Reichsminister Dr. Goebbels zum „Tag des deutschen Eisenbahners" in der Reichshauptstadt

Berlin, 10. Dezember. Reichsminister Dr. Goebbels führte in seiner Ansprache zum „Tag des deutschen Eisenbahners" u. a. aus:

Deutsche Eisenbahner!

Ich entspreche gern dem aus euren Reihen an mich herangetragenen Wunsch, zum „Tag des deutschen Eisenbahners" vor euch das Wort zu ergreifen. Ihr habt in den hinter uns liegenden über vier schweren Jahren eine Leistung vollbracht, die von kriegsentscheidender Bedeutung war und ist. Dafür möchte ich euch heute im Namen des Führers und ich glaube wohl des ganzen deutschen Volkes, insbesondere der Front und der Luftnotgebiete, Dank und Anerkennung zum Ausdruck bringen. Es gibt keinen Berufsstand, der das mehr verdient als ihr.

Eure Arbeit spielte sich in vielen Stellen im Felde und in den Luftkriegsgebieten der Arbeit so frontnah ab, daß man hier mit Fug und Recht von einem soldatischen Einsatz sprechen kann. Der deutsche Eisenbahner hatte dabei nicht nur Fleiß, Tüchtigkeit und fachliches Können, sondern vor allem auch Beherztheit, Zivilcourage und persönlichen Mut zu beweisen.

Wenn trotz der enormen Beanspruchung unseres Verkehrswesens all die unzähligen Aufgaben, die die lange Kriegsdauer mit sich gebracht hat, gemeistert wurden und selten oder fast nie eine Krise auftrat, so ist das neben der Güte des euch zur Verfügung stehenden Materials eurer glänzenden Führung und vor allem eurem eigenen Fleiß, eurem unerschütterlichen Pflichtbewußtsein und eurer unermüdlichen Einsatzbereitschaft zu verdanken. Ihr versieht im Krieg euren schweren Dienst oft und oft unter direkter und unmittelbarer Feindeinwirkung. Nicht nur in der Zuführung von Waffen und Munition an die Front, auch in der reibungslosen Durchführung des Verkehrs in den Luftkriegsgebieten sowie ungezählter neuer Aufgaben, die sich aus dem feindlichen Luftterror ergeben, beweist ihr vielfach eine Verachtung der Gefahr und einen Todesmut, die bewundernswert sind. Dafür dankt euch das ganze deutsche Volk. Der Verkehr ist eine der tragenden Grundsäulen des menschlichen Zusammenlebens. Ohne eure Einsatzfreudigkeit wäre der Krieg und unser Leben überhaupt nicht durchzuführen. Ihr habt die Hand am Nervenzentrum unseres Kriegslebens. Ihr seid auch in einem höheren Sinne die Weichensteller der modernen Kriegführung. Eisenbahner sein heißt heute, etwas mehr als einem x-beliebigen Berufsstand anzugehören, es heißt heute, einen Teil der Kriegsentscheidung in der Hand haben. Daß euch dieses Gefühl einen hohen persönlichen Stolz verleiht, ist natürlich und selbstverständlich.

Die Eisenbahn ist immer noch die Grundlage unseres Verkehrs und wird das auch in Zukunft bleiben. Mit der höchsten Sicherheit und Präzision ist sie unabhängiger und weniger anfällig als die anderen Verkehrsmittel und deshalb allein in der Lage, Massentransporte von Gütern, Material und Menschen durchzuführen und zu gewährleisten. Was das für diesen Krieg bedeutet, braucht nicht weiter erläutert zu werden.

Der deutsche Eisenbahner hat heute ein Recht, mit Stolz auf seine überragenden Kriegsleistungen zu blicken. Das ist nicht mehr die gute alte Eisenbahn von anno dazumal, das ist das größte und leistungsfähigste Verkehrsunternehmen der Welt, im Dienste der Nation stehend und heute kein anderes Ziel verfolgend als den deutschen Sieg. Dieser Sieg unserer Waffen wird eine Gemeinschaftsleistung unseres ganzen Volkes sein. Es kann deshalb auch bei einer solchen Einsatzfreudigkeit und einem so hohen Opfermut an der Front und in der Heimat überhaupt nicht in Zweifel gezogen oder gefährdet werden.

Man kann unsere Feinde nur bemitleiden, wenn sie glauben, uns mit ihrer ebenso dummen wie verlogenen Propaganda irremachen und verwirren zu können. Es ist schließlich keine Kunst, bei Nacht und Nebel friedliche Städte zu überfallen und Brand und Tod auf ihre Bevölkerung herabzuwerfen. Der feindliche Luftterror hat uns nicht gebeugt, sondern nur mehr gehärtet, und wo früher vielleicht noch eine Lücke in unserer Gemeinschaft festzustellen war, da ist sie jetzt durch die Flammenwand geschlossen worden, die der Feind in unseren Luftnotgebieten entzündet hat.

Dieses Deutschland ist überhaupt nicht niederzubrechen oder niederzuwerfen. Nicht nur seine Männer, auch seine Frauen, ja seine Kinder sind Helden. Man hat in ihnen den „Furor teutonicus" erweckt. Wir sind heute zu allem bereit und zu allem entschlossen.

Was wir selbst noch nicht aus uns machen konnten, das hat jetzt der Feind aus uns gemacht: ein kämpfendes 90-Millionen-Volk, geeint im Glauben, aber auch geeint im Haß. Der gutmütige deutsche Michel, der für alles und jedes Verständnis hatte und mehr noch für seine Feinde als für seine eigenen Interessen, dieser Michel gehört endgültig der Vergangenheit an.

Wir haben schon so viel für die Verteidigung unserer Freiheit und unseres nationalen Lebens

Attlee rückt betont von der Smuts-Rede ab

Die Drohrede war „nicht amtlich" – Ministerpräsident Smuts nach Kairo befohlen

hrd. Stockholm, 10. Dezember. (Eigenbericht.) Der stellvertretende englische Premierminister Attlee war im Unterhaus einem unangenehmen Fragenfeuer im Hinblick auf die verunglückte Rede des südafrikanischen Premierministers Smuts ausgesetzt. Nach der kühlen Aufnahme, die der Rede in den neutralen Staaten und besonders in Frankreich zuteil geworden war, hielt es Attlee für angebracht, die Rede als „völlig inoffizielles Produkt Smuts'" hinzustellen. Er behauptete, Smuts habe ihm gegenüber selbst erklärt, daß seine Pläne keine Kundgebung der britischen Regierung seien. Auf die Frage des Arbeiterparteilers Shinwell, wieso es überhaupt möglich sei, daß die Rede dann in dieser Form veröffentlicht worden sei, erklärte Attlee, seines Wissens sei sie auf persönlichen Wunsch von Smuts groß als amtliche Äußerung herausgestellt worden.

Während die anglo-amerikanische Agitationszentrale weiterhin aus Leibeskräften ins Horn stößt, um den noch nicht verstummten Chor der Enttäuschung über die magere Ausbeute der Teheraner GPU-Konferenz zu übertönen, ist General Smuts in Kairo eingetroffen. Roosevelt hat das dringende Bedürfnis, ihm wegen seiner allzu unvorsichtigen Äußerungen über die wenig beneidenswerten Zukunftsperspektiven der europäischen Kleinstaaten im Falle eines plutokratisch-bolschewistischen Sieges persönlich die Leviten zu lesen.

Im Zuge der nach der Smuts-Rede offenbar notwendig gewordenen Beruhigungskampagne für europäische Kleinstaaten versicherte der britische Staatsminister Richard Law, der als Vertreter des Außenministers fungiert, dem norwegischen Verräterkönig Haakon, die Furcht der Kleinstaaten vor der Nachkriegszeit sei völlig unbegründet. Herr Smuts muß es sich also aus taktischen Gründen gefallen lassen, als gedankenloser Schwätzer hingestellt zu werden, während er doch nur aussprach, was in Moskau, Kairo und Teheran insgeheim beschlossen wurde.

Einer United-Press-Meldung aus Algier zufolge wurmt es die dortigen französischen politischen Kreise ungemein, daß London und Washington es nicht einmal für nötig befunden haben, das Befreiungskomitee weder zu den Kairoer noch zu den Teheraner Besprechungen einzuladen. Einer der Sprecher erklärte rund heraus, die „Freien Franzosen" würden sich an die Kairoer Beschlüsse nicht gebunden fühlen, falls ihre Stimme nicht gehört würde. Aus diesem Protest klingt deutlich die Entrüstung über die gerade für das Emigranten-Frankreich wenig verlockenden Zukunftsaussichten.

Japans Kampf bis zum endgültigen Sieg

Ministerpräsident Tojo am Jahrestag des Kriegseintrittes an die Ostasiaten

Tokio, 10. Dezember. Den Höhepunkt der mehrtägigen Feiern in Japan anläßlich des zweiten Jahrestages des Ausbruchs des großen ostasiatischen Krieges bildete, wie Domei meldet, die Rundfunkansprache des Ministerpräsidenten Tojo an die Völker Ostasiens. Tojo führte u. a. aus:

„Zwei Jahre sind seit dem Erlaß des Tennos, durch den die Kriegserklärung erfolgte, vergangen. Seit Beginn des Krieges haben die japanischen Streitkräfte unter Seiner Majestät dem Tenno strategisch geschickte und tapfere Kämpfe geliefert und besonders in letzter Zeit eine ununterbrochene Reihe von Siegen errungen. Ich danke bei dieser Gelegenheit allen, die auf dem Schlachtfeld ihr Leben geopfert haben, und spreche ihnen unsere Hochachtung aus.

Der Aufbau Großostasiens ist nur durch eine erfolgreiche Durchführung des Krieges möglich. Ob eine Milliarde Menschen in diesem Gebiete in Frieden und Sicherheit leben und gemeinsam sich des Wohlstandes erfreuen können oder ob sie wieder unter die nordamerikanische und britische Herrschaft fallen und die Leiden unterdrückter Völker erdulden müssen, hängt allein von diesem großen Krieg ab. Meine Landsleute, ihr habt euren Posten in der Schlacht bezogen. Wir hundert Millionen Menschen unserer Nation erneuern unseren Entschluß, daß wir ebenfalls in der kämpfenden Front stehen, daß wir unsere Lebenshaltung in der Kriegszeit eingehend ändern, unsere Kampfkraft und uns selbst für einen verlängerten Krieg stärken.

Heute vor zwei Jahren hatte Japan keine andere Wahl, als entschlossen zu den Waffen zu greifen, um seine Existenz zu verteidigen, die durch die gefährliche Lage bedroht war, die sich gleichzeitig infolge des wirtschaftlichen und militärischen Drucks der Vereinigten Staaten und Großbritanniens ergab. Zusammen mit unseren Streitkräften begann die Gerechtigkeit ihren Vormarsch, um die aggressiven Einflüsse der Vereinigten Staaten und Großbritanniens mit Blitzesschnelle aus dem ganzen Gebiet Ostasiens herauszujagen und das Volk Großostasiens zu erwecken und zu begeistern. Unsere Truppen ergossen sich wie eine Lawine in die Länge und Breite Großostasiens, und jetzt marschieren die Völker Ostasiens entschlossen auf das gemeinsame Ziel der Errichtung Großostasiens auf den Grundlagen der Gerechtigkeit.

Der feste gemeinschaftliche Entschluß von einer Milliarde Menschen Großostasiens wurde durch die Konferenz der großostasiatischen Nationen, die kürzlich stattgefunden hat, bestätigt. Im Vergleich zu der Lage vor dem Kriege haben sich die Aussichten Großostasiens völlig verändert und unsere Zukunft erscheint uns voller glänzender Hoffnungen.

Auch die mit uns verbündeten Nationen in Europa werden immer stärker in ihrem Entschluß und Willen, zu kämpfen und ihren heldenhaften Kampf fortzusetzen, bis alle Schwierigkeiten überwunden sind. Unsere Zusammenarbeit mit unseren Verbündeten wird täglich fester und die mit uns verbündeten Nationen in Ost und West teilen gemeinsam den finsteren Absichten Großbritanniens und der Vereinigten Staaten vernichtende Schläge aus, bis unser Ziel, die Errichtung einer neuen Weltordnung, erreicht ist.

Zur Lage im feindlichen Lager stellen wir fest, daß die leitenden Männer der Vereinigten Staaten und Großbritanniens, während sie vorgeben, für Gerechtigkeit und Menschlichkeit, Wohlwollen und Barmherzigkeit zu kämpfen, Handlungen begehen, die das genaue Gegenteil dessen sind, was sie zu vertreten vorgeben. Ihre himmelschreienden Maßnahmen, wie die wiederholten Angriffe auf unsere Lazarettschiffe, sind nicht zu entschuldigen.

Besonders den Völkern Ostasiens gegenüber geben sie vor, für eine offene Tür und gleiche Möglichkeiten zu kämpfen; in ihren eigenen Gebieten aber verschließen sie den Völkern Ostasiens die Tür und lassen ihnen eine ungleiche Behandlung zuteil werden. Die Völker Ostasiens wollen sie auf ewig versklaven. Auf der Konferenz haben die feindlichen Staatsmänner selbstherrlich über Ostasien gesprochen, über Ostasien disponiert und prahlerisch und laut erklärt, daß sie Japan auf den Status einer drittklassigen Nation zurückwerfen wollten. Was kann dies Gerede schon anders sein als dumme, kindische Agitationen, geboren aus der Notwendigkeit, ihre gegenwärtigen schweren Fehlschläge zu verdecken."

Vom Judenjungen zum „Weltdiplomaten"

Als Jankel Steinmann refüsiert, als Iwan Maiski bei His Majesty akkreditiert

Einer der übelsten und schlimmsten Deutschenhasser der sowjetischen Diplomaten ist unbestritten Maisky, der langjährige Botschafterder Sowjets in England und der gegenwärtige Stellvertreter des Volkskommissars für auswärtige Angelegenheiten.

Unter dem russischen Decknamen Maisky verbirgt sich der Jude Jankel Steinmann, dessen Vater Arzt in Nowgorod war. Daß ein Jude niemals loyal gegen das Land sein kann, das ihm Arbeit und Brot gibt, bewies auch der Arzt Steinmann. Er gründete in Nowgorod eine illegale revolutionäre Gruppe, in der die Hauptrolle die von der zaristischen Regierung wegen statsfeindlicher Umtriebe nach hier verbannten Studenten, meist ebenfalls Juden, spielten. Ihre Zersetzungsarbeit führten sie unter den Schülern des dortigen Gymnasiums und der Realschule, unter der Intelligenz und den Arbeitern durch. Jedoch deckte die Geheimpolizei von Nowgorod diese Umtriebe auf, und der Arzt Steinman wurde für einige Jahre nach Westsibirien verbannt.

Nach jüdischem Ritual erzogen

In Sibirien unterhielt Steinmann ein Liebesverhältnis mit einer Tungusenfrau, die ihm 1884 einen Sohn schnekte, der nach jüdischem Ritual erzogen wurde und den Namen Jankel erhielt. Steinmann adoptierte den Knaben und ließ ihm in Omsk die Gymnasialbildung zuteil werden. Nach ihrer Beendigung ging Steinmann-Sohn nach Petersburg, wo er sich bei der juristischen Fakultät immatrikulieren ließ. Wie sein Vater, schloß er sich sogleich einem sozialdemokratischen, Studentenkreis an, an dessen Spitze der Jude Wederbaum, in den revolutionären Kreisen unter dem russischen Decknamen Martow bekannt, stand. Bei einer geheimen Zusammenkunft wurde Steinmann 1896 verhaftet und von der Polizei nach seinem Geburtsort in Sibirien ausgewiesen. Dank der Hilfe seiner revolutionären Freunde und Juden, die ihm einen falschen Paß auf den Namen Lachowetzki verschafften und mit Geldmitteln versorgten, flüchtete Steinmann aus dem Verbannungsort und entkam glücklich nach England.

Da laut Einreisebestimmungen jeder Einwanderer mindestens 5 Pfund Sterling haben mußte, die Steinmann nicht besaß, wurde ihm das Anlandgehen von der britischen Hafenpolizei verweigert. Doch er kam auch aus dieser Lage heraus, indem er der Polizei einen Brief des Sozialdemokraten Georgij Tschitscherin, des späteren Volkskommissars für auswärtige Angelegenheiten, vorzeigte. In diesem Schreiben wurde ausdrücklich betont, daß Lachowetzki ein «von der zaristischen Regierung verfolgter politischer Emigrant« sei. Das genügte, um die Einreiseerlaubnis zu bekommen und Englands Boden zu betreten.

Der einstige Menschewik

Zwanzig Jahre verbrachte Steinmann-Lachowetzki in England größtenteils in London, wo er sich als Journalist betätigt, indem er Korrespondenzen über das politische Leben und die Arbeiterschaft in Großbritannien an russische Zeitschriften sandte, deren Chefredakteure Juden oder judenfreundlich waren. Steinmann gesellt sich zu den Menschewisten, den ideologischen Gegnern der Bolschewisten, und wird mit der Zeit ein ansehnlicher, bekannter Menschewik. Er tritt öffentlich auf politischen Meetings auf und agitiert gegen Finkelstein, den bolschewistischen Anführer der Londoner sozialdemokratischen Gruppe. Finkelstein-Wallach war nach London geflüchtet, nachdem ihm der Boden in Rußland und in Frankreich zu heiß geworden war. Dieser »Führer« der Londoner Sozialdemokraten in der Fraktion der Bolschewisten war der zukünftige sowjetische Volkskommissar für auswärtige Angelegenheiten Finkelstein-Litwinow.

Prinziplos, ohne das geringste Ehrgefühl, verstand Steinmann, dieser erprobte Schleicher, sich in die Kreise der britischen Arbeiterpartei einzuschleichen, sich sogar Lloyd George, der damals im Kabinett Asquith Reichsschatzkanzler war, zu nähern. Schon 1913 beginnt Steinmann-Maisky seine ersten Hetzreden gegen Deutschland zu halten. Ein Jahr später, als der erste Weltrieg ausbrach, hat er nichts anderes zu tun, als wild gegen die Deutschen zu agitieren. Seine schmutzigen Artikel, die er in britischen Zeitungen und Zeitschriften unterbrachte, schäumten von echt jüdischem Haß nicht nur gegen die deutsche Regierung, sondern auch gegen das ganze deutsche Volk.

Inzwischen war in Rußland die Februar-Revolution im Jahre 1917 ausgebrochen. Das nutzte Steinmann aus, um nach Petersburg zurückzukehren und dort im Trüben zu fischen. Er entfaltete eine rührige politische Tätigkeit und wurde als Abgeordneter in das damalige russische Parlament (Utschreditelnoje Sobranie) von der Fraktion der Menschewiki gewählt. Nachdem diese nur kurze Zeit bestandene »Sobranie« durch die Bolschewisten auseinandergetrieben wurde, flüchtete er nach der Wolga, wo sich die Menschewisten unter dem Schutz der tschecho-slowakischen Bajonette zusammengefunden hatten. Von hier aus erklärten sie den Bolschewisten, ihren Fraktionsgegnern, den Kampf auf Leben und Tod, der aber nicht gefährlich und nicht von langer Dauer war. Hier in Samara wütete der »kriegerische« Steinmann-Maisky gegen die Bolschewisten, drohte ihnen, sie erbarmungslos zu vernichten, zugleich brach auch sein alter Haß gegen Deutschland hervor und er agitierte für einen Krieg gegen dieses Land.

Vom Menschewiken zum Bolschewiken

Als die Front der Bolschewisten sich der Wolga näherte, war Steinmann einer der ersten, der mit anderen Rassengenossen panikartig aus Samara nach Ufa flüchtete. Als diese Bande einsah, daß sie weder in Ufa noch hinter dem Ural sicher war, wo der Admiral Kolschak mit seiner »Weißen Armee« den Kampf mit dem Bolschewismus aufnahm, kehrte die Cliqué um und begab sich durch die Front nach Moskau, fest überzeugt, daß die jüdischen Bolschewisten ihnen, den jüdischen Menschewisten, nichts antun würden, was auch eintrat.

In Moskau mußte der reuige Ex-Menschewik Steinmann vorerst eine »politische Quarantäne« durchmachen, um sich der bolschewistischen Partei würdig zu erweisen. Fünf Jahre lang mußte er in dem sowjetischen Staatsverlag (Gosisdat) arbeiten, ruhig und bescheiden, und die analphabetischen Schreibereien der bolschewistischen Großen und talentlosen sowjetischen Dichter redigieren. Nachdem er diese politische Prüfung bestanden hatte, wurde er als rechtgläubiger Bolschewik angesehen. Nach einer kurzen Probezeit im Büro der Presse des Kommissariats für auswärtige Angelegenheiten kam er 1924 wieder nach London, wohin ihn sein Rassengenosse, der zukünftige Volkskommissar für Handel Leiba Krassin, einberufen hatte.

Fünf Jahre später sieht man Steinmann-Maisky als Botschaftsrat in Tokio; 1929 wird er von dort als Gesandter nach Finnland versetzt. Nach drei Jahren wird er zum Botschafter der Sowjetregierung in England ernannt; somit wird der fünfte Jude in Großbritannien als Repräsentant der UdSSR eingestellt. Vor ihm waren es die Söhne Israels Leiba Krassin, Moischa Rakowski, Aron Rosenholz und Gerschel Brilliant-Raskolnikow. Seine Hauptaufgabe sieht Steinmann-Maisky darin die britische Regierung für einen zukünftigen Krieg gegen Deutschland zu bearbeiten und zu gewinnen. Dies ist nicht nur sein persönlicher Wunsch, sondern auch der Wille des Weltjudentums und seiner gehorsamen Diener und Handlanger Stalin, Roosevelt und Churchill.

Maisky führt eine rege Propaganda gegen die »Nazis« unter der englischen Aristokratie, zu der ihm seine verjudeten Freunde und echte Juden aus der Großfinanz und Großindustrie Zugang verschaffen. Auch die öffentliche Meinung wird immer mehr und intensiver bearbeitet. Wieder setzt der jüdische Kriegshetzer alles in Bewegung, um jede Verständigung mit Deutschland zunichte zu machen.

Auch auf anderen Fronten, wo der Bolschewismus aktiv wird, so 1936 in Spanien, unterstützt Maisky die spanischen Marxisten und Separatisten mit Geld und Waffenlieferungen, die wiederum durch jüdische Hintermänner durchgeführt werden. Im »Komitee für Nichteinmischung in die spanischen Angelegenheiten« versucht er dieses Komitee zu sprengen und agitiert für einen kommenden Krieg gegen Deutschland. Auch die Sudetenfrage 1938 nutzt Maisky-Steinmann für denselben Zweck aus und macht verzweifelteste Anstrengungen, die britische Regierung zu der Überzeugung zu bringen, daß nun der richtige Moment gekommen sei, Deutschland zu überfallen. Sein heißester Wunsch geht ein Jahr später in Erfüllung, als England mit Frankreich uns den vom Weltjudentum lang ersehnten Krieg erklärt.

In Maisky-Steinmann verkörpert sich das Weltjudentum als der größte und gefährlichste Feind der Menschheit, der Kultur und des Christentums, sowohl auch Deutschlands und aller europäischer Völker.

A. Falkenhorst

Wußten Sie schon . . .

. . . daß durch den deutschen Flugpionier August Euler die ersten Fliegeroffiziere des Reiches ausgebildet wurden?

. . . daß das Fadenkreuz, zwei sich rechtwinklig schneidende Linien, wichtig für die genaue Einstellung im Okular von Fernrohr und Mikroskop ist?

. . . daß der weltberühmte italienische Sänger Caruso Bauchredner war, doch auch der einstige holländische Prinzgemahl Heinrich und König Eduard VII. von England sich auf das höchste für diese seltsame Kunst interessierten? Beide sind sogar in Privatsoireen als Ventriloquisten aufgetreten.

. . . daß nach dem nordischen Schöpfungsmythus Ask der erste Mann und Embla die erste Frau hießen?

. . . daß die Burg Franz von Sickingens bei Ebernburg im Nahetal der bayerischen Pfalz einst den originellen Namen »Herberge der Gerechtigkeit« führte?

. . . daß wohl die seltsamste Begrüßungsform bei den Tibetanern anzutreffen ist? Man streckt dort bei einer Begegnung die Zunge heraus, fletscht dazu die Zähne und kratzt sich hinter den Ohren.

. . . daß das Problem der Unsterblichkeit bisher nur durch das einzellige Urtierchen gelöst ist, das sich durch Zweiteilung vermehrt und fortpflanzt?

. . . daß Goethe nicht weniger als 24.000 Dokumente hinterließ? Ein Teil hiervon bezieht sich allerdings nicht auf die literarische Tätigkeit, sondern den Haushalt oder das Staatsamt des Dichterfürsten.

. . . daß jede vierte Tierart in Deutschland nach einer neuen Statistik ein Parasitendasein an einem anderen Lebewesen führt?

Unser SCHATZKÄSTLEIN

Trost beim Regen

Der Regen fällt nicht ihm,
die Sonne scheint nicht ihr;
Du auch bist anderen geschaffen —
und nicht dir.

Angelus Silesius (1657)

Großer Wind und starker Regen
Ist mir oftermals entgegen:
Ich duck mich, laß fürüber gahn,
Das Wetter will sein' Fortgang han.

Joh. Matth. Schneuber (1647)

PALMSTRÖM LOBT

Palmström lobt das schlechte Wetter sehr,
Denn dann ist auf Erden viel mehr Ruhe;
Ganz von selbst beschränkt sich das Getue
Und der Mensch geht würdiger einher.
Schon allein des Schirmes kleiner Himmel
Wirkt symbolisch auf des Menschen Kern,
Denn der wirkliche ist dem Gewimmel,
Ach nicht ihm nur, leider noch recht fern.
Durch die Gassen oder im Gefilde
Wandert Palmström, wenn die Wolke fällt,
Und erfreut sich an dem Menschenbilde,
Das sich kosmo-logischer verhält.

Christian Morgenstern

DIE WASSER DER WELT

Der Himmel wurde zum wütenden Bach
Wildwasser stürzt allen Wegen nach,
Der Regenlärm laut die Stunden schilt,
Sturzwasser aus Wolke und Acker quillt.

Doch von unsern Herzschlägen, den raschen,
Kann nie der Regen die Spuren verwaschen,
Und die Stunden, die sich warm zu uns legen,
Können die Wasser der Welt nicht fortbewegen.

Max Dauthendey (1867-1918)

DER REGEN

Der Regen hält noch immer an!
So klagt der arme Bauersmann;
Doch eher stimm' ich nicht mit ein,
Es regne denn in meinen Wein.

G. E. Lessing

REGENENDE

Es liegt auf allen Wegen
Der nacktgewaschene Stein
Himmlische Stürme fegen
Die Welt vom Satan rein.

Es hüten die Moose, die Matten
Den neugeborenen Strahl.
Die Birken tragen den Schatten
Auf zierlicher Schulter zu Tal.

Die Bäche fluten und schäumen.
Vom Turme die Schwalbe schreit.
Ich geh wie in tapferen Träumen —
Die Hand zum Schenken bereit.

Richard Billinger

Die Legende von der wunschlosen Bank

Von Friedrich Horstmann

Der Wanderer, der von Lugano aus den Collina d'oro hinaufsteigt und der Landstraße über Bigogno folgt, findet, bevor diese sich in schmalen Pfaden zwischen Weinbergen und Wiesen verliert, am Ende des Dörfchens Agra ein deutsches Haus, in dem Menschen aus allen Gauen des Reiches Heilung und Erholung suchen. Früher stand an dieser Stelle der Palazzo eines alten Priesters, der weniger ein Künder des Wortes als ein Wohltäter der Menschheit war. Groß waren seine guten Werke und segensreich seine Arbeit für die Armen und Kranken. Oberhalb des Hauses, das sich dicht an den Berghang lehnt, steht eine Bank, die von den Gästen des Hauses „die wunschlose Bank" genannt wird und eine wundersame Geschichte hat.

Der glutrote Ball der Sonne war bereits im Westen untergetaucht und hatte die drückende Hitze des Tages mit sich genommen, als an einem Spätsommerabend der Herr des Agreser Palazzo mühsam seine Leibesfülle den Waldweg hinauftrug. Er war nun schon alt geworden, der Priester Don Alberto Poncini aus Mantua, und sein Haar war weiß wie Schnee. Unter seinem geistlichen Habit verbarg er jedoch einen Körper, der nicht auf lange Fastenzeiten und strenge asketische Übungen schließen ließ. Er hatte es sich wohl sein lassen in seinem Leben, hatte seinem Herrgott nach bestem Wissen und Gewissen gedient, aber auch den Menschen geholfen, Freude und Trost gespendet und sich selbst ein frohes und junges Herz bewahrt.

Der geistliche Herr hatte nach Landessitte soeben ein schmackhaftes Rotkehlchen und eine zarte Kohlmeise zum Abendbrot verzehrt, die er selbst tags zuvor im Roccolo di Nava, einem der Vogelhäuser, die man auch heute noch überall im Tessin findet, gefangen hatte, und ließ sich den Landwein dazu schmecken, der gut temperiert oben aus der Felsengrotte geholt worden war. Als frommer Christ und Priester hatte er danach sein Brevier gelesen und konnte nun mit Fug und Recht benaupten, am Ende eines Tages zu stehen, den er zum Wohlgefallen Gottes und seiner Geschöpfe verbracht hatte. So war er zufrieden mit sich selbst und gar nicht geneigt, dieses irdische Leben, das seine Amtsbrüder so gern als Jammertal zu bezeichnen pflegten, mit dem himmlischen zu vertauschen.

Ganz in Gedanken versunken, war er inzwischen an jener Stelle angekommen, wo er vor einigen Jahren einen Platz hatte herrichten und eine Bank hatte aufstellen lassen, von dem man nicht nur einen wunderschönen Blick auf den See, die Berge und Täler hatte, sondern an dem sich seiner auch oft eine Stimmung bemächtigte, die er nicht mit Worten auszudrücken vermochte, wie der Mensch die heiligsten Begriffe wie Liebe, Glaube, Gott nicht in Worte fassen kann, ohne ihrem inneren Wert etwas zu nehmen, oder besser, zu wenig zu geben. War es allein das Gefühl irdischen Glücks, das seine Seele in jenen Stunden erhob und das wir auch nicht erklären können? Er wußte es nicht zu sagen.

So saß Don Alberto nun wieder auf dieser Bank, während schon der Mond im Osten aufgegangen war, der ihm mit den Millionen Sternen Sinnbild jener Fülle von Raum und Licht war, die ihn nach seinem irdischen Dasein erwarteten. Ein leiser Wind ging über das Land und spendete erquikkende Kühle nach der Schwüle des Tages. Er zupfte spielerisch an seinem weißen Haar, strich sanft um Mund und Kinn und nestelte an seinem Gewand, als wolle er ihn auffordern, mitzukommen in den unendlichen Weltenraum. Und er war schon weit fort in den Bergen, die er als Junge erstiegen, in den Ländern, in denen er als Mann gewandert war. Ein seliges Lächeln legte sich um seinen Mund bei den Gedanken an jene schöne Venezianerin, die er in seiner Jugend gern und viel geküßt hatte. An diese Jahre sich zu erinnern, würde sein Herrgott ihm verzeihen. Länder, Berge und Städte tauchten vor seinem inneren Auge auf und verschwanden wieder im Dunkel, und jedes hinterließ von neuem ein freudiges Gefühl in ihm, wie er es eben nur an diesem Platz hatte. Über seinen Gedanken war er in einen leichten Schlummer gefallen. Die Sterne spiegelten sich im Wasser des Luganer Sees und bildeten einen bunten Teppich von Millionen Lichtern. Der Mond am Firmament zog ruhig seine Bahn und mochte wohl verschmitzt lächeln, als er den alten Don Alberto dort in seiner Zufriedenheit sitzen sah. Um ihn war nichts als schweigsame Nacht. Aber in seinen Ohren brauste die gewaltige Symphonie des Weltalls, das Singen und Jubilieren der Sterne im Äther, das zu hören nur denen vergönnt ist, die von Gott ein Ohr dazu geschenkt bekommen, wie er nur wenigen Menschen die Gabe verleiht, das Walten und Erleben Gottes in ihrer Seele in Tönen als der unsterblichen Sprache der Menschheit erklingen zu lassen.

Plötzlich vernahm er eine himmlische Stimme, die ihn in ihrer Zartheit und Anmut gefangen hielt und die sich an ihn, den Priester Don Alberto Poncini, wandte: „Eine Gnade soll Dir gewährt werden, Don Alberto, als Dank für Dein wohlgefälliges Leben im Dienste der Menschen. Sprich eine Bitte, sie soll sich erfüllen."

„Ein Wunsch? — — — Alle Menschen, die diesen Platz betreten, sollen so fröhlichen Herzens sein, wie ich es bin. Sie sollen hier ihre Sorgen vergessen und nichts weiter als glücklich sein."

Das waren die Worte, die im leichten Schlummer über seine Lippen gingen, niemandem vernehmbar als jener Fragerin, die ihm erschienen war.

Seine Bitte aber, die in ihrer Selbstlosigkeit seinem menschenfreundlichen Herzen entsprang, ging in Erfüllung. Alle Menschen, die seinen Herzens sind, erleben dort die göttliche Gnade des Zufriedenseines, des Glücks und des seligen Erinnerns.

Die Menschen des Nordens finden in dieser Landschaft die Erfüllung ihrer Sehnsucht nach dem Süden.

Das Mädchen wiegt sich in wirbelndem Tanzen in den Armen ihres Bräutigams.

Des Jünglings vorwärtsstürmender Lebenswille und seine jugendliche Begeisterung entzünden sich aufs neue an dem Gedanken von Erfolg und Aufstieg.

Die Mutter überwindet die Wochen erzwungenen Müßigseins und wähnt sich im Kreise ihrer Kinder, umhegt von der sorgenden Liebe des Gatten.

Der Mann wird stärker im Glauben an die Zukunft, die ihm gehört mit ihrem Kampf, ihrer Arbeit und ihrer Pflicht.

Der Mutter Hand

Tot bist du, Hand, die mich hielt,
Als noch des Knaben Locken mich umwallten,
Meine Stirne, jung und rein,
Den Tag des Lichtes und der Freude spiegelte.

Jung warst du Hand, o heilige,
Wirkend im Jahr der Jugend,
Flüchtig streifend den Arm des Geliebten,
Erschauernd und glücklich. Göttlicher Funke

Der Liebe. — Welkende Hand,
Runen des Schicksals zeichneten dich,
pulsendes Leben hat dich ausgebrannt.
Und du segnetest mich.

Das Lied, das ich für Dich erdacht,
Schweigt noch in meiner Brust,
Es hat mein Leben reich gemacht,
Und voller Sehnsucht, Leid und Lust.

Das kleine Lied, das ich Dir schrieb,
ewig wirds im Herzen ruhn,
Es klingt ganz leis': Ich hab Dich lieb,
Mein liebes, kleines Heiligtum.

Vesti iz Ljubljane in okolice

Domobranci na pohodu po ljubljanskih ulicah. Organizacija slovenskih domobrancev more vsak dan zabeležiti lep napredek ter postaja v resnici naša narodna vojska, ki bo v bodočnosti nedvomno še bolj izpolnjevala svoje naloge, to je obrambo našega naroda ,domovine, življenja in imetja. V nedeljo so se mogli številni Ljubljančani ki so bili na sprehodu po ljubljanskih ulicah, prepričati zopet o novem napredku legije slovenskih domobrancev. Sprehajalci po Zvezdi, po Selenburgovi ulici, po Miklošičevi cesti in drugih važnih ulicah so okoli enajstih naenkrat slišali mogočno petje slovenske domobranske himne in kmalu nato so zagledali močno četo slovenskih vojakov, ki je korakala, prepevajoč svojo himno. Četa je bila popolnoma novo in enotno uniformirana. Fantje so bili oblečeni v sivozelene uniforme, s prav takimi plašči, na rokavih so imeli slovenski grb. Pokrivala so jim bile jeklene čelade v sivo-rjavih tonih ,na levi strani čelad pa je bil slovenski znak. Bili so to sami visokorasli, krepki fantje, ki se jim je že poznalo, da so izurjeni vojaki in da so pripravljeni na vse žrtve, kakor jih bo od njih zahteval blagor domovine.

Uničevanje narodnega premoženja na Dolenjskem. Pred nekoliko dnevi je objavil »Slovenski dom« daljše poročilo z žalostnimi slikami o grozotah, ki sta ju po 8. septembru doživela Novo mesto in okolica pod strahovlado komunistov po njihovem sramotnem begu pred nemško vojsko. Poleg številnih žrtev so ostali v Novem mestu in po vsem Dolenjskem še drugi kričeči in žalostni sledovi, ki bodo še leta in leta pričali, kako so komunisti pod krinko »osvobodilnega« boja načrtno uničevali premoženje naroda. Najvidnejši sledovi »osvobodilnega« boja so na železnici. Krasni železniški most je porušen, ker je tako zapovedalo komunistično vodstvo s posebnim ukazom »generala« Jake Avšiča in politkomisarja Vita Kraigherja. List prinaša tudi posnetek te »odredbe«. Sedaj se življenje zopet redno razvija. Novomeščani so s posebnim zadoščenjem pozdravili ukrepe policijske oblasti, ki je prav zadnje dni odločno pomedla z novomeškimi komunisti in jih spravila na varno.

Začetek koncertne sezone v Ljubljani. Letošnja koncertna sezona se je začela brez hrupnih priprav in kar naenkrat je bil tu I. simfonični koncert velikega radijskega orkestra. Na prvem koncertu ,je orkester izvajal Mozarta, in sicer Simfonijo št. 39 v Es-duru, dve ariji iz opere »Figarova svatba« s sodelovanjem sopranistke Valerije Heybalove in Haffner — Serenado. Program je trajal dobro uro in to je ravno nekako prav za večer lepega muziciranja in poslušanja. Dirigiral je M. Šijanec.

Padel v borbi proti komunistom. Dne 3. decembra ob štirih zjutraj je v boju v Velikih Laščah padel domobranski poročnik Danilo Capuder, doma iz znane in odlične ljubljanske družine Capudrovih, ki je žrtvovala v borbi proti komunistom že vrsto ožjih sorodnikov.

Gregorin 25 let v Drami. Dne 8. decembra 1918. je Gregorin prvič nastopil in sicer na odru sedanjega opernega gledališča. Edvard Gregorin je v teh 25 letih, kar nastopa na odru slovenske drame, prispeval nepozabne deleže k njenim uspehom.

Tih jubilej v operi. V soboto opoldne se je vršila na opernem odru intimna in v vsej svoji skromnosti prisrčna proslava. Štirje člani opernega zbora so slavili 25 letnico svojega opernega dela. To so bili: Helena Mauserjeva, altistka ženskega zbora, Avgust Ribič, basist, France Marolt, II. tenor in Rado Povše I. bas.

Diplom. Optiker C. KRONFUSS
Klagenfurt, Bahnhofstraße 15
Bis auf weiteres jeden Vormittag geschlossen.

Aus dem Kreise Krainburg

Krainburg. (Imenovanje sosveta.) Dne 1. decembra 1943. se je vršila v sejni dvorani mesta Krainburga prva svečana seja novega sosveta v navzočnosti obeh Ortsgruppenleiterjev Pg. Jungschaffer in Rebernig. Na predlog župana in z odobrenjem Kreisleiterja so bili po Landratu Kreisa Krainburg imenovani v sosvet: 1. sosvetovalec nadučitelj Pg. Lhoritsch Josef, 2. sosvetovalec obratovodja Pg. Galle Hans, 3. sosvetovalec trgovec Heinrich Korn, 4. sosvetovalec gostilničar Peterlin Friedrich, 5. sosvetovalec gozd. ing. Detela in 6. sosvetovalec brivec Weit Gabriel. Župan Pg. Mörth je v govoru obrazložil samoupravne zadeve in naloge sosveta, ki mu kot častni uradniki na eni strani posamezni z lastno odgovornostjo svetujejo, na drugi strani pa ustvarijo v vseh slojih prebivalstva razumevanje za njegove odredbe in tako vzpostavijo ozko povezanost le-tega z upravo. Nato je župan zaprisegel sosvetovalce in jim svečano izročil po Landratu izdana imenovanja.

Izučitev moči samozaščite

Osebe, ki bodo delovale kot moči samozaščite, bodo za te svoje naloge izučene o zračni obrambi v posebnih tečajih in je vsak posameznik dolžan, obiskati te tečaje.

Selzach. (Prometna nezgoda.) V Eisnernu stanujoča zdravnica dr. Sternad je imela s svojim osebnim avtomobilom nezgodo na cesti pri Selzachu, pri čemer so trije potniki dobili lahke telesne poškodbe. Nezgodo je povzročilo vozilo, ki je prišlo nasproti v nepreglednem ovinku.

Selzach. (Rojstvo.) V Doleinawasi stanujoča zakonca Jakob in Anni Dermota sta dobila hčerkico.

St. Martin u. d. Großgallenberg. (Zmešalo se je.) Iz žalosti zaradi smrti svojega najstarejšega sina, ki je, kakor smo poročali, poleti utonil, se je v Taznu 58 letni ženi sodarja in posestnika g. Franziski Medvedovi zmešalo. Obžalovanja vredno ženo so morali z rešilnim avtomobilom prepeljati v deželno umobolnico v Klagenfurtu.

Prijava k vojnopoklicnemu tekmovanju

V članku: „Kako se prijavim k vojnemu poklicnemu tekmovanju?" v 92. številki našega lista z dne 20. novembra t. l. navedeni rok za prijavo je podaljšan do 15. decembra 1943. leta; prijave naj se izvrše v obratu ali pa pri Kreisberufswettkampfleitung Krainburg Postfach 82.

Kreis Radmannsdorf

Göriach bei Veldes. (Razno.) Frauenschaft si je marljivo prizadevala, da priredi malčkom vesel Miklavžev večer. — V zadnjem času sta se vršila tukaj dva kuharska tečaja, pri katerih so udeleženke z živahnim zanimanjem sledile praktičnemu pouku. — Pred nekaj dnevi je umrl kmet Johann Justin iz Grabtsche v 97. letu svoje starosti. Bil je menda eden izmed najstarejših mož v Kreisu. V mladih letih je izvrševal tukaj obrt orodnega kovača, na katero so tukaj skoro pozabili. Skozi dolga leta je bil gozdni čuvaj pri umriem grajščaku baronu Schweglu in izvrševal to službo preudarno in zvesto.

Wocheiner Mitterdorf. (Smrt na bojišču.) V mesecu oktobru je padel na vzhodnem bojišču Sodia Jakob iz Kopriunika, star 19 let.

Rodbinska kronika iz Gorenjske

Kreis Krainburg

Krainburg. V novembru 1943. je pri Standesamtu Krainburg zabeleženih 30 rojstev in 6 smrtnih primerov. — Zakonsko zvezo so sklenili Josef Zelestina in Aloisia Maria Aussenegg iz Krainburga; Mauritius Peterz in Johanna Peterlin iz Komenda (vojna poroka); Franz Media in Rosalie Egger iz Krainburga (vojna poroka); Lorenz Mehlsteibl in Hermine Puntschart iz Laak a. d. Zaier; Michael Koschnik in Antonia Feifek iz Krainburga; Johann Fröhlich in Antonia Schitnik iz Safnitz; Anton Woschner in Anna Omann iz Laak ozir. Safnitz; Jakob Schweiger in Anna Lipouschek iz St. Veit a. d. Sawe; Peter Golmeier in Franziska Sor iz Klagenfurt ozir. Gallenfels; Anton Urschitz in Maria Jugowitz iz Safnitz; Andreas Urbantsch in Josefine Strubi iz Krainburga; Josef Tschibaschek in Agnes Kristanz iz Komenda ozir. Predassel; Johann Laurentschitsch in Bernharda Tschasl iz Seeboden bei Spital ozir. Krainburg; Josef Richer in Angela Pipan iz Gallenfels ozir. St. Georgen; Johann Jereb in Aloisia Hafner iz Safnitz; Johann Groß in Johanna Steffe iz St. Georgen.

Krainburg. Rodila se je: Veronika Hertha Tepina. — Umrla sta: Matthäus Podreker in Maria Podreker.

St. Georgen. Rojstva v novembru: Ludmilla Swetel, St. Georgen; Rudolf Bakownik, Waisach; Anna Drolz, St. Georgen; Ludmilla Grosche, Winklern; Cäcilie Kepitz, St. Georgen; Andreas Suppan, Prepratscheu; Maria Jenko, Mitterdorf; Emil Arnschek, St. Georgen; Michael Stempicher, Winklern; Viktoria Snedetz, Michelstetten; Stanislaus Matschek, Adergas; Franz Mlaker, Winklern. — Umrli so: Maria Jetschnik, Hrastie; Franziska Praust, Prepratscheu; Michael Ster, Waisach; Lorenz Rogel, Hülben; Franziska Mali, Olscheuk; Johanna Bukounik, Hotemasch; Ludmilla Grosche, Winklern; Josef Stempicher, Lausach; Marianne Fröhlich, Waisach; Michael Stempicher, Minklern.

Kreis Radmannsdorf

Kronau. Novembra meseca so bili rojeni: Anton Mrak, Maria Sore, Emma Lautischer, Michael Koschier in Elisabeth Maria Rauter vsi v Kronauu; Veronika Petritsch in Johann Hrowat v Wurzen; Bruno Zusner v Logu, Paula Hlebaina v Waldu. — Umrli so v Kronauu Michael Koschier in Blasius Kaus v Waldu, Johann Suppan in Maria Robitsch in v Wurzenu Katharina Plesch.

Wocheiner Mitterdorf. V mesecu novembru so se rodili: Oder Anna, Althammer; Schen Josef, Jereka; Stare Franziska, Kopriunik; Dobrawetz Stanislaus Goriusche; Iskra Franziska, Jereka; Sodia Maria, Woch. Mitterdorf; Kotzianz Olga, Podelle; in dvojčki Maria in Antonia Oder, Studorf. — Umrli so: Dobrawetz Rosalie, Kerschdorf; Stroß Maria, Althammer in Koroschetz Franziska, Kopriunik. — Poročila sta se dva para: Oder Jakob in Pekowetz Franziska oba iz Studorfa (vojna poroka) in Iskra Anton iz Jereka z Sodia Franzisko iz Woch, Kerschdorfa.

Steinbichl: Rojstva v mesecu novembru: Lombar Alois in Scholer Stefanie oba v Steinbichl. — Smrtnih primerov in porok ni bilo nobenih.

Im Brennpunkt des Tages
V žarišču dneva

Bis 15. voller Paketdienst

Do 15. neomejen paketni promet

Die Deutsche Reichspost läßt für die Zeit vom 6. bis einschließlich 15. Dezember 1943 den uneingeschränkten Paketdienst zu, um der Bevölkerung ausreichend Gelegenheit zu geben, Weihnachtssendungen einzuliefern. Zur Aufarbeitung dieser Weihnachtspakete muß dann ab 16 Dezember eine Annahmesperre für Pakete und Päckchen eintreten. Vom 27. Dez. an wird neben dem Päckchendienst ein beschränkter Paketdienst voraussichtlich wieder zugestanden werden können. Damit die Massen der Weihnachtssendungen abgewickelt werden können, richtet die Reichspost die dringende Bitte an die Bevölkerung, Pakete, die nicht für Weihnachten bestimmt sind, erst nach Weihnachten einzuliefern. Da gegenwärtig mit längerer Beförderungsdauer zu rechnen ist, wird vor der Versendung verderblicher Lebensmittel dringend gewarnt. Feste Verpackung und richtige Anschrift sind unbedingt erforderlich für alle Pakete und Päckchen. Auch soll in jedem Paket oder Päckchen ein Doppel der Aufschrift sein.

Unterhaltspflicht und Kriegsdienst

Dolžnost oskrbe in vojna služba

Gelegentlich einer Unterhaltsklage hat das Amtsgericht Nossen bemerkenswerte Feststellungen zur Unterhaltspflicht des Soldaten gemacht. Der Schuldner, der Empfänger von Kriegsbesoldung ist, hatte sich auf den pfändungsfreien Betrag von 130 RM berufen und geglaubt, daraus das Recht zu einer eigenmächtigen Herabsetzung des Unterhaltsbetrages für sein uneheliches Kind herleiten zu können. In der Entscheidung wird zunächst darauf hingewiesen, daß der Betrag nur durch gerichtliche Entscheidung herabgesetzt werden kann. Des weiteren wird betont, daß die gesetzliche Unterhaltspflicht des Schuldners durch den Kriegsdienst nicht berührt wird. Da es sich um den Unterhaltsanspruch eines unehelichen Kindes handele, komme der pfändungsfreie Betrag von 130 RM nicht zur Anwendung. Im übrigen sei nur der Wehrsold und die freie Station des Schuldners unpfändbar. Die Kriegsbesoldung, die in erster Linie für die Familie bestimmt sei, werde ausdrücklich von der Unpfändbarkeit ausgenommen. Es widerspräche auch gröblich dem gesunden Volksempfinden, wenn ein Soldat, dessen notwendiger Unterhalt durch seine übrigen Bezüge gedeckt werde die Kriegsbesoldung für sich verwenden und die Unterhaltspflicht für sein uneheliches Kind auf dessen Mutter oder die öffentliche Fürsorge abwälzen dürfte.

Naši vojaki pozdravljajo domovino

Z obale širnega Atlantika pošiljajo najlepše pozdrave vsem Gorenjcem in Gorenjkam sledeči gorenjski fantje: Sajowitz Janez iz Krainburga; Markel Janko iz Veldesa; Slanowitz Hermann iz Göriach; Poklukar Frainz in Torkar Josef iz Möschnach; Supann Anton iz Hofdorf b. Vigaun; Stroi Franz in Gogala Franz iz Leschach; Werhowschek Anton iz Kladie b. Sairach; Trtschek Leopold iz Mautschitsch; Bremschak Franz iz Swille; Walnik Andreas iz Dragotschaine; Stenowetz Martin iz Tuchein; Konzilia Jernej, Baloch Filip in Supantschitsch iz Tuniza b. Stein; Werhownik Franz iz Mötnik, Drolz Marian.

Zatemnitev na Gorenjskem

Po uradni odredbi traja zatemnitev na Gorenjskem v tednu od 5. do 11. decembra od 16.45 do 7.00 ure.

Tako se je končala Jugoslavija

Spisal Danilo Gregorić Copyright 1943 by Wilhelm Goldmann Verlag in Leipzig **23**

Zdaj je bilo to zamujeno. Ni bilo več časa za etape. Dogodki so se prekucavali in neznansko počasno in zavlačevalno vodstvo vsega vprašanja od strani Jugoslavije je zopet enkrat zgubilo veliko časa in veliko šans. Na eni strani je bila stalna mlačnost, na drugi strani pa tudi očitna želja, da bi se vezali čim pozneje, in končno pa navadna sabotaža iz vlade in iz vladnih krogov samih.

Sicer pa, kaj je bil rekel pl. Ribbentrop pri slovesu?

»Pojasnite vendar svojim rojakom, da ima Jugoslavija zdaj veliko šanso, ki je ne bi smela zamuditi. Take šanse so enkratne«.

To se je ujemalo. Ujemalo se je že novembra. In sedaj zopet zakasnitev za en teden. Zakaj prav za prav? Človek bi si kar pulil lase.

Poročal sem pismeno in ustno Cvetkoviću, Cincar-Markoviću in ministru dvora. In sedaj sem imel priliko, videti kako nerazumljivo se je zopet vedel Cincar-Marković. Najprej je izjavil Cvetkoviću, da mora uradno preko poslaništva dobiti vprašanje glede roka, ki bi bil všeč, in šele potem, ko bi se ta rok zopet javil preko poslaništva v Berlin, čakati na veleoficialno povabilo. To pa da ne gre tako preprosto in neuradno. Potem ko je preko poslaništva zvedel, da naj meni sporočijo datum, se je končno vdal v to, da je nastopil to neuradno pot. Toda tudi nasproti Cvetkoviću se je najenergičneje zoperstavljal, ko se je zopet pojavilo vprašanje, ali se naj jaz tudi peljem ali ne. Bil sem zopet povabljen. Cincar-Marković je to zopet preprečil, čeprav sem pred odhodom zvečer dobil še enkrat po telefonu poziv, ki me je še enkrat povabil.

Tako je prišlo do tega, da mi je Cvetković lahko izjavil:

»Cincar-Marković mi je kategorično rekel, da ostane on v Belgradu, če se vi peljete z menoj«.

Seveda meni sploh ni prišlo na misel, da bi ustvarjal kakšne napetosti, ki bi mogle škodovati stvari. Zato se nisem peljal. In to obžalujem še danes.

Tiste dni, ko sta se gospoda pripravljala za vožnjo v Berchtesgaden, me je obiskala neka nemška poluradna osebnost. Govorila sva o potovanju v Berchtesgaden in o snoveh, ki se bodo tam razpravljale.

Obiskovalec iz Nemčije — videl sem, da je bil to namen njegovega obiska — mi je rekel:

»Ne vem, če bo Jugoslavija zdaj pristopila k paktu treh sil. Bojim se, da je nasprotna propaganda, ki jo rade volje niso čisto nič zadrževali, napravila v državi razpoloženje proti temu, vtem ko vlada ni ničesar podvzela zoper to. Na drugi strani pa sem prepričan, da bodo z nemške strani predložili obema Jugoslovanoma vprašanje pristopa. Bilo bi morda umestno, če bi oba pri tej priliki odkrito izrazila svoje pomisleke — če jih imata — in potem takoj napravila protipredlog, da se sklene pogodba, ki ne bi bila docela čisti pristop k pogodbi treh sil; v njeno besedilo pa bi lahko vstavili klavzulo, da se organično včleni v sistem tega dogovora treh sil. Praktično bi to imelo isto vrednost kakor ustalitev. Na drugi strani bi pa to morda bil tudi precedenčni primer za ureditev vprašanja glede razto imelo isto vrednost kakor ustalitev. Na pr. za Švico, za Švedsko, za Finsko, morda Turčijo tudi Španijo itd. Tako bi se potem razvrstile okrog Osi dve vrsti držav: take, ki so z Osjo neposredno povezane s paktom treh sil; druge, ki bi bila s paktom treh sil v nekoliko prostejšem, pa vendar ravno tako nedvoumno ustanovljenem odnošaju. Mislim, da bi Berlin to sprejel«.

Stališče mojega obiskovalca je bilo zelo zanimivo. In njegovo svojstvo je bilo tako, da sem prisodil največjo pozornost in pomen temu protipredlogu.

Obvestil sem zato takoj Cvetkovića o vsebini tega govora in mu svetoval ,naj napravi kak protipredlog, če iz razlogov, ki jih jaz nisem mogel pregledati, trenutno ne smatra za priporočljivo ,da bi Jugoslavija pristopila k paktu treh sil. Tudi Cvetkoviću je bilo mnogo do možnosti, ki jo je hotel napraviti za snov belgrajskih razgovorov, ki so pripravljali odhod. Tako sta se torej oba gospoda odpeljala v Berchtesgaden. Vse njuno spremstvo je obstajalo iz enega mladega tajnika v zunanjem ministrstvu in enega policijskega komisarja.

Oba sta bila v Nemčiji zelo prijazno sprejeta. Razgovorom z Ribbentropom je sledil večurni sprejem pri Führerju. V daljši razlagi političnih vidikov Nemčije je Führer natančno ponovil in potrdil, da Nemčija nima nobenih aspiracij proti Jugoslaviji. Zaradi tega tudi ni nobenega razloga za Jugoslavijo ,da bi se bala česa od strani Nemčije. Nasprotno, Berlinu je največ do tega, da se nadaljnji odnošaji razvijajo mirno tako v gospodarskem kakor tudi v političnem oziru. Zlasti stremi Nemčija za tem, da prepreči razširjanje vojne na Jugovzhodu. Zato — in ravno tako tudi zaradi izvedbe nove ureditve Evrope, ki bo trajna — je Reichú sedaj pri srcu, da ustvari stabilen položaj na evropejskem Jugovzhodu. Važen pomen, ki ga ima Jugoslavija na Jugovzhodu, usposablja to državo, da izvrši velike naloge, in ji daje možnost podviga v bodočnosti.

Nemo in napeto sta poslušala Cvetković in Cincar-Marković Führerjevo razlago. Führer je govoril naprej.

Poudaril je, da so nameni Nemčije nasproti Jugoslaviji čim najprijaznejši. Poudaril je tudi, da do konca vojne nemške čete ne bodo zahtevale niti cest niti železnic Jugoslavije za uporabljanje. Položaj Jugoslavije je pač tak, da bi se v nadaljnjem razvoju vojne in zlasti pri končnoveljavni organizaciji Evrope po končani vojni lahko uveljavljale želje drugih sosedov Jugoslavije glede njenega teritorija. Zato je v interesu Jugoslavije, da se priključi veliki evropejski formaciji reda in pristopi k paktu treh sil. V tem primeru bi imela seveda popolno varnost glede svojih mej, svoje suverenosti in svojega razvoja.

V svojem odgovoru je poudaril Cvetković s svoje strani, da Jugoslavija pozna in ceni prijateljstvo Nemčije in da se hoče, kakor doslej, tudi v bodoče posvetiti izgradnji tega prijateljstva kot najvažnejši izvenpolitični nalogi. Za Jugoslavijo je jasno, da je in bo tudi ostal merodajen v Evropi nemški faktor reda. Zato in zaradi svojih naravnih interesov se Jugoslavija popolnoma zaveda svoje povezanosti z Nemčijo. Ne more se nikdar odločiti za Anglijo; za Nemčijo so izključena presenečenja v tem oziru.

Razgovor je trajal dolgo in se dotaknil vseh problemov nemško-jugoslovanskih odnošajev in tudi bodočnosti Evrope, oblikovanje po veliki ureditvi, ki sta jo začeli Nemčija in Os. V glavni stvari pa sta oba Jugoslovana vzela Führerjeva izvajanja na znanje, ne da bi se bila končnoveljavno in obvezno izjavila o vprašanju pristopa k paktu treh sil in ne da bi s svoje strani napravila konkreten predlog. Razgovori so bili vedno prijateljski, niso pa dovedli do nobenega končnoveljavnega rezultata.

H koncu je potem Führer še omenil obema Jugoslovanoma, da bi sedaj tudi rad prav kmalu razpravljal o vsem tem kompleksu s kraljevim namestnikom Pavlom, in tako namignili Cvetkoviću in Cincar-Markoviću naj se ukrene potrebno za skorajšnji sestanek med njim in kraljevim namestnikom.

Ko se je Cvetković peljal z Ribbentropom po cesti od Berghofa navzdol, mu je Reichsaussenminister še enkrat ponovil, da je vprašanje pristopa Jugoslavije k paktu treh sil pobuda, v nobenem primeru pa ne zahteva Nemčije. O bodočnosti Jugoslavije ima odločati le Jugoslavija sama brez slehernega pritiska od druge strani.

Razpoloženje v vladnih krogih je bilo po povratku obeh državnikov izredno svečano. Cvetković mi je rekel, da vidi bodočnost države popolnoma zasigurano pred sabo. Ukrenjene bodo sedaj vse priprave, da se lahko čim preje začnejo neposredna pogajanja za pristop Jugoslavije k paktu treh sil.

(Dalje prihodnjič)

VELIKI SVET
v otroških očeh

Mnogo lepega se da povedati o trenutku, najlepše besede so preokorne, ko vztrepetajo trepalnice na licu otroka, ko se veke po globokem spancu odpro in se še ves v pisanih sanjah zazre v svet. Ta pogled je za nas nekaj daljnega, tujega, nekaj kar se ne vrne več, odsev lepšega — boljšega sveta.

Toda komaj mine nekaj trenutkov, se že z vsem svojim bitjem polasti okolice, in že pozabiš na vsa mehka čuvstva. Mamica prične vzdihovati, stokajoč vzravnava križ. Ta mala žaba! Stokrat mu pohlevno poda punčko v voziček, stokrat sfrči ta gumijasta stvar, hitreje kot ji moreš slediti s pogledom zopet v velikem loku na tla. In če ne bi spremljal to igro zadovoljen, vesel vrisk, bi nas to dejanje skoraj zapeljalo v žalostno razmišljanje in k sklepanju na hudoben, nevarne nagnjenosti skrivajoč značaj. In zopet, ves tih in miren, s široko razprtimi očmi vprašujoče zasleduje vsako kretnjo odraslih, ali pa ure in ure nekaj pripoveduje v svoji nerazumljivi govorici. Kaj se le takrat dogaja v tej mali dušici?

Toda, ko prične ta stvarca kobacati! Takrat pač nič ni varno pred njim, potegljaj, in že je namizni prt na tleh, z vsem ostalim kar je na mizi, bum, že trči z glavico ob omaro, ne utegneš se še prav ozreti za njim, že je potolažil svojo bolečino ob izpraznjenem zabojčku za premog in snežno bela haljica je kot kaka grda sanja izmaličene umetnosti. Nič ni varno pred njim, njegovo radovednostjo in željo za novimi odkritji. Ne muca, ne krožnik, ne omara. In vse gre v kose ob tem njegovem nagonu po »dejanjih«, vsa brezmočna si proti otroški vztrajnosti, s katero zasleduje svojo namero.

Od kod le ima otrok ta nagon za same hudobnosti?! Mala, neumna mamica, nikar ne išči predolgo v vrsti prednikov, za kakšnim sličnim, skrb vzbujajočim izvržkom, ne jezi se na nedolžnega očka, o katerem tašča tako ponosno pripoveduje, da je bil prav takšen, da je delal to, storil ono — ti nisi bila boljša, in vsi razsodni, modri odrasli, ki so bili v otroških letih resnično zdravi in so postali pozneje tako modri in razsodni, so, bili taki. To je otroški svet, iz katerega zre z velikimi očmi v svet odraslih. Morda se ti bo nudila prilika, da si ogledaš kulturni film »Veliki svet v otroških očeh«. Tu ti povedo ljudje, kateri ne opazujejo samo in se čudijo, marveč tudi mislijo in primerjajo, ki poznajo ta drobcena bitja, ker gre mnogo otrok skozi njih roke: Kar tu v tvoji sobi razgraja, preobrača, kar je spodaj, navzgor, in vse na glavo postavi in še sebe poleg — to je vneta, vedoželjna duša raziskovalca! Tako rekoč veleum v svoji radovednosti, poiskusih, v svojih nezaslišanih, popolnoma novih iznajdbah in odkritjih — no da, tu in tam je tudi neprekosljiv v prizadevanju bridkosti, mar ne? Pa tudi, koliko prisrčnih ur ti poklanja in kolikokrat izzove smeh, smeh, ki te razvedri v dno duše.

Koliko zanimivih stvari je v okolici, ki odvračajo od slikanice.

Opazuj, kako si otrok osvaja svet, kako vadi svoje očke v opazovanju, kako z ročicami otipava predmete in si jih podredi, kako si ustvari odnos do velikih pošasti »omara, miza, klavir« in z drobnimi koraki z brzino vetra premeri ogromen prostor »sobo« in se z žarečimi očmi postavi ves ponosen nekje sredi sobe, češ, ali nisem že »fant od fare«?

In že poskuša posnemati odrasle v dejanju in govorjenju. Še si prepričana o tem, da ne dojame besede, ko te nekega dne iznenadi s svojo zgovornostjo in že se porajajo prva vprašanja v drobni glavici.

Da, vse to pripoveduje film in otroci, kadar nam zrejo navihano, sijoče, kujavo, jokajoč in zopet s prisrčnim smehom s platna naravnost v srce.

Na desni: Ah, kako zanimivo — to so torej lasje! Da, toda kaj je to: lasje? Vse je tako novo ... V sredi: Vse uboga na moje povelje! Zelo resno izpolnjuje otrok dolžnosti, ki si jih sam naloži. — Na levi: Lutka bi bila »raziskana«, kaj pa je to? Tako si korak za korakom dete osvaja okolico (Foto Wien-Film)

Mlada ljubezen - prvi poljub

Spisal Paul Anton Keller 3

Nemoteno smo se igrali dalje, in zopet sva se izogibala samote. Globoka, osrečujoča složnost naju je navdajala: besede so bile odveč.

Toda zvečer, preden sem zaspal, sem se spomnil Karlovih besed in globoko premišljeval, najvažnejše sem pač pozabil: poljub!

Poljub je pečat tajne zveze in te zveze srečna, vedno se vračajoča obnova. Most je, preko katerega se dve duši brez besedi sporazumete. V spominu nanj se vzbude utripajoči občutki in njih odmev nam prijetno in kot zvezda jasno sveti v bodoče čase. Tako je bilo in bo vedno, če se imata dva resnično rada.

Naju pa je ločil. Zgodilo se je pa takole.

V moji notranjosti se je vzbudil nek demon, ki mi je šepetal o polovičarstvu te zveze, ki je bila zapečatena z udarcem roke; torej nič boljše kot kaka kupčija s frnikulami in lesenim tomahavkom, ki sem jo sklenil z Herbertom. Da, bil je nek demon, ki me je pestil in ni izpustil iz krempljev.

Ide nisem sedaj nič pogosteje srečal kot poprej in nikoli nisva več poskušala biti sama. Toda neko posnosno veselje nama je zasijalo v očeh, ako sva se, pa četudi samo bežno sredi vseh, srečala z očmi.

Nekoč pa je dobil ta tajni nagon nad mano premoč in mi izsilil besede iz ust.

Ko je bila Ida na potu domov, sem si ji pridružil.

Strasno težko mi je bilo govoriti o tem, kar je tako silno hotelo na dan. Med potjo

sva videla na reklamnem stebru ogromen kinski lepak, na katerem je nekdo objemal strašno svetlolaso dekle in jo poljuboval z vso silo. To mi je bilo kot kako razsvetljenje, pokazal sem nanj.

Ida je zmajevala z glavo.

»Može se ne poljublja«, odgovori jezikavo.

Odgovor je bil malo nejasen in me ni zadovoljil.

»Toda pri naju«, sem obotavljaje pripomnil, »bi se to spodobilo. Taka navada je. In tako povsod delajo.«

Ida je sklonila glavo in molčala.

Zbral sem se za zadnji močan zalet.

»Mar misliš — da ne bi bilo lepo — če bi —«

Pokimala je. Poudarjal sem, kajti naenkrat sem dobil čisto mehka kolena, potem pa rečem živahno:

»Mislim, da drugače sploh ne gre. Midva enostavno morava to storiti, ko vendar skupaj hodiva.«

»Da«, je pokimala znova.

Složno sva korakala nazaj k »Harmonie«, iz previdnosti sva pa šla preko zadnjega dvorišča v hišo in sva prišla tako, od ostalih neopažena, na hodnik, kjer sva se prvič zmenila.

Tu sva si stala nasproti, hromeča odrevenelost se naju je polastila. Molčala sva in zrla drug mimo drugega. Srce mi je divje bilo; nenadoma sem se spomnil, da sem doslej poljubljal samo svojo mater, sicer nikogar. Toda demon je ukazoval. Položil sem desnico na Idino ramo, se dvignil malo na prste in približal svoj obraz njenemu.

Nenadoma sem videl čudno blizu znojnice njene kože, tako natančno, kot jih poprej še nikoli nisem videl. Sončne pege na nje-

nih licih so bile nanavadno grde in bolj gosto posejane, kot pa sem to kdajkoli poprej opazil. Ustnice so bile razpokane in so se lupile.

Ne vem, kako se je zgodilo: Nenadoma sem se spustil na pete, brezmočno sem se oziral okoli sebe in zašepetal: »Počakaj malo, moram nekam!«

In potem sem se bliskovito pognal k nekim vratom, na katerih je bila napisana beseda »Tukaj« s prebodeno ničlo, jih odprl in zapahnil za sabo.

Tam sem obstal in brez dina prisluškoval ter slišal, kako se je Ida naglo splazila po hodniku in stekla po stopnicah navzdol.

Čez nekaj časa sem previdno odprl vrata in se ozrl naokoli. Zrak je bil čist. Tudi na dvorišču ni bilo nikogar več. Stekel sem po stopnicah navzdol in dalje proti domu. Mati se je razveselila mojega veselega pogleda. Jaz pa sem vzel žagico iz svojega rezbarskega zabojčka in sem rezal, zgibal in lepil, kot da bi živel v nekem novem svetu. In nenadoma, med delom sem se dvignil in poljubil mater, brez besede in vzroka.

Začudila se je nekoliko temu nenadejanemu čustvenemu izlivu in se ozrla vame s potrpežljivim materinskim smehljajem.

Ide dolgo nisem več videl. Karl mi je pozneje pripovedoval, da pase na stričevem travniku piščeta. Dolgo za tem sva se srečala na cesti; pa izognila sva se drug drugemu v velikem loku, s povešenim pogledom, kot da bi naju težila velika krivda.

To je bila moja prva ljubezen. Ni bila zadnja.

Nihče ne ostane nepopisan list, tudi v mojem življenju so se vrstili različni doživljaji.

Toda, ne vem, če je še kateri izmed teh bil tako razburljiv, okruten kot negotovost, tuj v svoji silovitosti, v vsem pa prva, težka, toda nápak razumljena poslanica življenja mlademu zemljanu. (Konec.)

Dr. F. J. Lukas

Ausschneiden! Aufbewahren!

Deutsch methodisch und praktisch

234. STUNDE.

Einige Sprichwörter. — Nekaj pregovorov.

1. Eigenlob stinkt, fremdes Lob klingt. Samohvala smrdi, tuja hvala zveni.
2. Wie die Alten sungen, so zwitschern die Jungen. Kakor so peli stari, tako cvrče mladi(či).
3. Der Furchtsame erschrickt vor der Gefahr, der Feige in ihr, der Mutige nach ihr. Bojazljivec se ustraši pred nevarnostjo, strahopetec med njo, hrabri po njej.
4. Der Stolz frühstückt mit dem Überfluß, speist zu Mittag mit der Armut und ißt zu Abend mit der Schande. Ošabnost zajtrkuje z obiljem, obeduje s siromaštvom in večerja s sramoto.
5. Das Geheimnis ist mein Sklave; entschlüpft es mir, bin ich der seinige. Skrivnost (tajnost) je moja sužnja; če se mi zmuzne (mi uide), sem jaz njen suženj.
6. Nichts ist elender als der Mann, der alles will und gar nichts kann. Nič ni bednejšega od moža, ki hoče vse in nič ne zna.
7. Ehe wir wissen, was Leben sei, ist das Leben halb vorbei. Še preden vemo, kaj je življenje, je življenje na pol (skoraj) minilo.

Nicht verwechseln! — Ne zamenjajte!

1. Der Band die Bände — zvezek, snopič zvezki, snopiči
2. das Band die Bande — spona, okov spone, okovi
3. das Band die Bänder — trak, vrv, trakovi, vrvi
4. die Bank die Bänke — klop, klopi
5. die Bank die Banken — banka, banke
6. das Wort die Wörter — (posamezna) beseda (posamezne) besede
7. das Wort die Worte — beseda (v stavku, besede (v stavku)
8. der Kunde die Kunden — kupec, odjemalec, kupci, odjemalci
9. die Kunde (keine Mehrzahl) — vest, poročilo (v nemščini brez množine)
10. der Ort die Orte — mesto, kraj — mesta, kraji
11. der Ort die Örter — šilo, šila
12. die Steuer die Steuern — davek, davki
13. das Steuer (Steuerruder) — krmilo
14. der Erbe die Erben — dedič, dediči
15. das Erbe (Erbschaft) — dedišćina
16. der Zins die Zinsen — obrest, obresti
17. der Zins (Miete) — najemnina
18. der Stift die Stifte — klin, pisalo — klini, pisala
19. das Stift (Kloster) — samostan
20. das Tor die Tore — vrata
21. der Tor die Toren — bedak, norec bedaki, norci
22. der Verdienst die Verdienste — zaslužek, zaslužki
23. das Verdienst die Verdienste — zasluga, zasluge

Man sagt. — Rečemo.

1. Nehmen Sie an der Versammlung teil? Ali se udeležite shoda (sestanka).
2. Ich werde mich an ihm rächen. Maščeval se bom nad njim.
3. Er leidet an Kopfschmerzen. Muči ga glavobol.
4. Gehen wir an die Arbeit! Pojdimo na delo (lotimo se dela)!
5. Glauben Sie an diese Sache? Ali verjamete to?
6. Ich war im Begriffe wegzugehen. Nameraval sem oditi.
7. Ein Gewitter ist im Anzug. Nevihta se bliža; k hudi uri se pripravlja.
8. Ich bin außerstande, Ihnen zu helfen. Ne morem vam pomagati.
9. Sind Sie in der Lage, mir 100 RM zu leihen? Ali mi morete posoditi 100 RM?
10. Falls Sie in die Lage kommen. Če boste mogli.
11. Die Arbeit ist ins Stocken geraten. Delo je zastalo.
12. Kommunisten haben das Gebäude in Brand gesteckt. Komunisti so poslopje zažgali.
13. Das bringt mich in Wut. To me razkači (razjari)
14. Ich brachte ihn in Verwirrung. Zbegal (zmešal) sem ga.
15. Haben Sie schon etwas darüber in Erfahrung gebracht? Ali ste že doznali kaj o tem?

Po svetu

Vsekakor je precejšen dogodek, ako se najde na cesti en milijon. Neka ženica v Parizu je našla sredi pešpoti zavoj z bankovci, samimi tisočaki. Ko so jih na policiji prešteli, jih je bilo za cel milijon. Lastnik se doslej še ni javil.

Gospod Louis Couton iz Mont-Lucona blizu Vichyja je prepričan, da je lastnik najdaljše brade na svetu. Njegova znamenita brada, katero je dal celó fotografirati po nekem operaterju francoskega filmskega tednika je tri metre in 35 cm dolga. Da ga ta brada ne moti pri delu, jo nosi spleteno in pripeto na ramena.

V okolici Chartresa v Armenoville la Grande se nahaja pač edina žena v Evropi, ki lahko trdi, da biva 94 let v isti hiši. Piše se Mme. Hallouin in je bila vse življenje perica. Stara je 102 leti in živi tam s svojo hčerkico, ki šteje 81 pomladi.

Izgubljeno - Prodam - Menjam

Poučno kramljanje o Malih oglasih" našega lista

Iz krogov naših bralcev nam pišejo:

Če redno prebiramo sodobno časopisje n. pr.: dnevnike, tednike ali večkrat na mesec ali teden izhajajoče časopisje, posebno oglasni del, (V Karawanken Bote so tako zvani »Mali oglasi«), naletimo na oglasno rubriko z naslovom »Izgubljeno«.

Branje malih oglasov je jako zanimiva reč, in je tako rekoč dolžnost vsakega naročnika časopisa, da jih redno in točno prebira, ker mu nudijo tako rekoč priliko o marsičem, na kar bi morebiti še ne mislil naročnik oziroma bralec časopisa. Kolikokrat ta ali oni povprašuje pri svojih znancih in sosedih za to ali ono reč, ali pa morda po njih ponuja, kar bi rad prodal, pa ne more spraviti zaželeno v ugodno kupčijo, a doma na mizi ima pa morda posredovalca v malih oglasih v časopisju, morda za ravno isto prodajo ali nakup, kot bi jo sam želel, a ne ve za to, ker ne bere malih oglasov.

Za nobeno stvar pa niso mali oglasi važnejši, da se jih poslužujemo, bodisi da jih v potrebi naročamo in prebiramo ter sploh v vsakem oziru pazimo na njih vsebino, kot so oglasi o izgubljenih predmetih. Mali oglasi v rubriki »Izgubljeno«, so med vsemi oglasi najbolj zanimivi, in vsak naročnik tega ali onega časopisa, bi moral prav ta del oglasov najprvo med vsemi drugimi prebrati, posebno pa še, če je morda kaj važnega in dragocenega našel, da bi na temelju svoje poštenosti pomagal bližnjemu do zgubljenega predmeta, ki je za najditelja morda brez pomena in vrednosti, a za osebo, ki je zgubila pa lahko velike važnosti in vrednosti, zlasti če je izgubljeni predmet kak dokument ali kaj sličnega.

Med oglasi »Izgubljeno« beremo čestokrat o najrazličnejših rečeh; o izgubi denarja, obleke, aktovk, tudi živali, osebnih legitimacij i. t. d. Kakor smo že rekli, je zgubljena reč za osebo, ki zgubi, čestokrat večje važnosti kot pa za osebo, ki zgubljeno reč najde; to se tiče zlasti raznih listin, osebnih legitimacij (»Kennkarten) ter dokumentov sploh. Osebne listine, dokumenti, legitimacije itd., imajo seveda vpisane podatke osebe, katere last so bile, in jih lahko direktno vrnemo potom pošte osebi, ki jih je izgubila, če pa tega nočemo ali ne znamo, moramo pa vse dati policiji, oz. žandarmeriji ali pa tudi občinskemu uradu.

Živimo v vojnem času! V takem času pa se dobe razni ljudje, ki kaj radi zlorabljajo razne nevšečnosti, ki zadevajo ljudstvo, v svoje nepoštene namene. Zato so oblastva prisiljena, da poštene in miroljubne ljudi zavarujejo z potrebnimi osebnimi legitimacijami, ki so običajno tudi opremljene z tekočimi številkami, ki so tudi v uradnih aktih vknjižene za primer morebitne izgube, ali pa radi kake nepoštenosti. S tekočimi številkami so opremljene razne karte za preskrbo, tako »Reichskleiderkarte«, »tobačne karte«, »Reichsseifenkarte«, in pa papirnate denarne novčanice, bankovci. Te tekoče številke listin, kart in bankovcev so važne za vsakogar, ki je v posesti omenjenih reči. Zakaj? Vsakomur bi svetoval, da naj bi si napravil doma, po svojem okusu nekakšno kartoteko za omenjene listine in karte pa tudi za bankovce večje vrednosti (5 RM 10 RM 20 RM 50 RM 100 RM i. t. d.). Kajti v primeru, da zgubi omenjene predmete, si lahko zelo pomaga, če ve za tekočo številko tega ali onega dokumenta, listine, kart, denarja i. t. d., s katerimi nudi policiji, pa tudi trgovcem mnogo olajšano kontrolo, če najde nepošten najditelj omenjene reči, s katerimi bi se hotel sam nepošteno okoristiti, da se ga kaznuje kot zasluži v takem primeru.

Vseh ljudi ne morete vprašati!

Mali oglas to more. Takoj doseže vse, ki se zanimajo za Vaše ponudbe ali prošnje. Oglašajte v Karawanken Bote! Splača se!

Oglase sprejemata do ponedeljka in srede: NS.-Gauverlag Kärnten, Klagenfurt, Bismarckring 13 in NS.-Gauverlag Kärnten, Zweigverlag Krainburg, Veldeserstr. 6

Opuščene tovarne
Uporabne stroje kupi
KURT FRICK
Klagenfurt
Salmstraße
Fernruf 1486

Gegen Einkaufsscheine.
Sperrplatten: Buche, Fichte, Panelplatten - Eichsfelder Sperrtüren.
Ohne Einkaufsschein.
Furniere o.8 bis 3 mm inländische und ausländische Herkunft für außen und innen.
HANS TRANINGER
Klagenfurt, Völkermarkter Straße - Ruf 1595

TEXTILBRUNA
Krainburger Textilfabriken G. m. b. H.
KRAINBURG

KREISSPARKASSE KRAINBURG
in Krainburg
Odobrena devizna banka
z glavnima podružnicama Laak a. d. Zaier in St. Veit/Sawe
Mesto za podpisovanje glede javne Bausparkasse für die Ostmark
Zirokonti: Reichsbanknebenstelle Krainburg Nr. 4041/5720 - Girozentrale der Ostmärkischen Sparkassen, Wien Nr. 10/720 - Kärntnerische Sparkasse Klagenfurt - Postsparkassenkonto Wien Nr. 62.283
Telefon 149

Lichtspiele

Allgemeine Filmfreuhand G.m.b.H. - Zweigstelle Veldes

Assling

10. XII. um 19 Uhr
11. XII. um 16 und 19 Uhr
12. XII. um 14.30, 16 und 19 Uhr
13. XII. um 19 Uhr

Gefährtin meines Sommers
Für Jugendliche nicht zugelassen!

14. XII. um 19 Uhr
15. XII. um 19 Uhr
16. XII. um 19 Uhr

Stunde der Versuchung
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Domschale

11. XII. um 19.30 Uhr
12. XII. um 17 und 19.30 Uhr

Der dunkle Tag
Für Jugendliche nicht zugelassen!

15. XII. um 19.30 Uhr
16. XII. um 19.30 Uhr

Jugend
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Krainburg

10. XII. um 19 Uhr
11. XII. um 16.30 und 19 Uhr
12. XII. um 16.30 und 19 Uhr
13. XII. um 19 Uhr

Der Hochtourist
Für Jugendliche nicht zugelassen!

14. XII. um 19 Uhr
15. XII. um 16.30 und 19 Uhr
16. XII. um 19 Uhr

Der Kleinstadtpoet
Für Jugendliche zugelassen!

Laak

10. XII. um 19.15 Uhr
11. XII. um 19.15 Uhr
12. XII. um 16.30 und 19.15 Uhr
13. XII. um 19.15 Uhr

Diesel
Für Jugendliche zugelassen!

14. XII. um 19.15 Uhr
15. XII. um 16.30 und 19.15 Uhr
16. XII. um 19.15 Uhr

Der Stammbaum des Dr. Pistorius
Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

Littai

11. XII. um 19 Uhr
12. XII. um 15 und 19 Uhr
13. XII. um 19 Uhr

Die Jungfern von Bischofsberg
Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

15. XII. um 19 Uhr
16. XII. um 19 Uhr

Symphonie des Nordens
Für Jugendliche zugelassen!

Miess

11. XII. um 20 Uhr
12. XII. um 16 und 20 Uhr

Späte Liebe
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Neumarktl

10. XII. um 19 Uhr
11. XII. um 19 Uhr
12. XII. um 14, 16.30 und 19 Uhr
13. XII. um 19 Uhr

Der Seniorchef
Für Jugendliche nicht zugelassen!

15. XII. um 19 Uhr
16. XII. um 19 Uhr

Das Verlegenheitskind
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Radmannsdorf

10. XII. um 19.15 Uhr
11. XII. um 19.15 Uhr
12. XII. um 16 und 19.15 Uhr

Sophienlund
Für Jugendliche nicht zugelassen!

14. XII. um 19.15 Uhr
15. XII um 19.15 Uhr
16. XII. um 19.15 Uhr

Warum konntest Du Veronika
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Stein

10. XII. um 19.30 Uhr
11. XII. um 17 und 19.30 Uhr
12. XII. um 17 und 19.30 Uhr
13. XII. um 19.30 Uhr

Ein Walzer mit Dir
Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

15. XII. um 19.30 Uhr
16. XII. um 19.30 Uhr

Frau Sylveline
Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

Veldes

10. XII. um 19.15 Uhr
11. XII. um 16.45 und 19.15 Uhr
12 XII. um 14.30, 16.45 und 19.15 Uhr
13. XII. um 19.15 Uhr

Die kluge Marianne
Für Jugendliche nicht zugelassen!

14. XII. um 19.15 Uhr
15. XII. um 19.15 Uhr
16. XII. um 19.15 Uhr

Nordlicht
Für Jugendliche nicht zugelassen!

St. Veit

11. XII. um 19 Uhr
12. XII. um 16 und 19 Uhr

Ich klage an
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Schwarzenbach

11. XII. um 20 Uhr
12. XII. um 16 und 20 Uhr

Sommerliebe
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Wart

11. XII. um 16 und 18.30 Uhr
12. XII. um 14, 16 und 18.30 Uhr

7 Jahre Glück
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Wocheinertal

11. XII. um 13.30 und 19 Uhr
12. XII. um 15.30 Uhr

Liebeskomödie
Für Jugendliche nicht zugelassen!

Zu jedem Film die Deutsche Wochenschau!

Ärztlicher Sonntagsdienst

Krainburg:

Am 12. Dezember 1943: Dr Karl Petritsch, Krainburg Veldeser Straße 14, Fernruf 179.

DONAU CONCORDIA VERSICHERUNGEN
BIETEN SCHUTZ GEGEN ALLE GEFAHREN
WENDEN SIE SICH AN UNSEREN ORTSVERTRETER ODER DIREKT AN DIE GAUGESCHAFTSSTELLE IN
KLAGENFURT
Platz der Saarpfalz 2, Ruf 27-43

FRAGEN SIE IHREN KAUFMANN!

KAFFEE ERSATZ
Fabrik C. Wenger Klagenfurt

SEIT JAHRZEHNTEN

UNSERE MARKE EIN BEGRIFF
DARMOL-WERK
Dr. A. & L. SCHMIDGALL
WIEN

GuteAnlage
Ihrer Ersparnisse
verlangen Sie den kostenlosen Anlage-Ratgeber über feuerbeständigstes Bausparen und das Vermögenssparen bei der größten und ältesten Bausparkasse in den Donau-Alpengauen
WÜSTENROT
SALZBURG
BERATUNGSSTELLE MARBURG
SCHILLERSTRASSE 64

Auf dunkler Strasse höflich sein

heißt andern nicht ins Auge leuchten. Der Rücksichtsvolle läßt das blau gedämpfte OSRAM-Licht der Taschenlampe senkrecht nach unten fallen — immer nur zwei Schritt voraus, nicht weiter.
OSRAM
Viel Licht für wenig Strom!

MALI OGLASI

Služba dobi

Prikrojevalca za čevljarsko obrt, sprejmem. Vsa oskrba v hiši. Naslov pri K. B. Krainburg. 1484-1

Več prešivalk (štepanic), sprejmemo, damo delo tudi na dom. Schuhfabrik Obereder, Krainburg, Veldeserstraße 41. 1439-1

Pletiljo in vajenko z dovršenim službenim letom sprejme Strickerei Pretnar Neumarktl. Oskrba v hiši. 5796-1

Sprejmejo se mlinar za valjčni mlin, hlapec za kmetijstvo, in dekla za kmetijstvo v mlinu. 5705-1

Išče se k dobri družini v Krainburgu dekle z opravljenim dolžnostnim letom ali mlajše dobro in čisto dekle za hišno pomočnico. Ista bi smela stanovati eventuelno tudi doma. Več ustmeno. Naslov pri K. B. Krainburg. 2009-1

Služkinjo na malo kmetijo sprejmem takoj, ali z novim letom. Naslov pri K. B. Krainburg pod 2001-1

Službe išče

16 letna deklica z dovršenim dolžnostnim letom se želi izučiti v trgovini z mešanim blagom najraje v Krainburgu ali okolici. Zna nemško. Nastop takoj ali z novim letom. Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Poštena". 5803-2

Prodam

2 postelji in 2 posteljni omarici, dobro ohranjeni prodam za RM 200.— Naslov pri K. B. Krainburg pod 5804-6

Stare, dobro ohranjene stenske in žepne ure prodam ali zamenjam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 2012-6

Prodam 8 matic za pleme čiste sevke, letos vzgojene. J. Suschnik, Brod Woch. Feistritz. 5760-6

Kupim

Štedilnik za vzidati kupim. Nabernik Anton, Krainburg, Seelandstraße 94. 2004-7

Sedlarski šivalni stroj za vsa dela, dobro ohranjen, kupim. — Barth. Kokol, Sattlermeister, Tupalitsch 39. 1482-7

Kupim pisalni stroj, tri ali 4-tonsko harmoniko, gramofon, fotopovečevalnik, fotoaparat 6×9 ali 10×15 z boljšo optiko — ali zamenjam za fotoaparat 9×12, 4.5 compur z nekaj fotografičnimi potrebščinami, violino, ali žepno uro. Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Zelo ugodno" 1466-7.

Išče se za nakup nekaj vagonov smrekovega, jelkovega, borovega lesa, 19, 24 in 26 mm, 8 do 17 cm, pararelno ali konično, iz žage ali trgovine v vseh kakovostnih razredih. Visoka stopnja nujnosti. Ponudbe na Hans Traninger, Holzgroßhandel, Klagenfurt, Völkermarkter Straße, Bahnübersetzung. 1083-7

Menjam

Zamenjam žensko kolo za ženski šivalni stroj. Razliko doplačam. Ponudbe na K. B. Krainburg pod številko 1478-15.

Manjšega konja zamenjam za mlado kravo, ev. ga prodam. Naslov pri K. B. Krainburg pod 1500-15

Brejo kobilo dam za mladega konja od 4. leta naprej starega. Naslov pri K. B. Krainburg pod 2002-15

Kravo mlekarico dam za brejo kravo ali za žrebe. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krainburg pod štev. 2005-15

Menjam dve spomladanske svinje za enega težkega. Menjam tudi kobilo za plemensko kravo, ali jo tudi prodam. Naslov pri K. B. Krainburg 2011-15.

Brejo svinjo zamenjam za debelega prašiča za zakol. Naslov pri K. B. Krainburg pod 2008-15

Rjavo smučarsko jopo zamenjam za radio „Volksempfänger". Ponudbe na K. B. Krainburg pod 2006-15

Zamenjam dobro ohranjen ženski šivalni stroj, znamke „Pfaff" za dobro kolo z gumami in ravno balanco. Menjalcu ne bo žal. Dolar Stanislaus, Niklasberg 53, Oppendorf b. Cilli. 5801-15

Moško kolo in gitaro zamenjam za dobro ohranjeno klavirsko ali tritonsko harmoniko. Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Dobra kupčija" 5802-15

Zajke, belgijski orjak, plemenske — zamenjam za krmo, event. jih tudi prodam. Bar, Krainburg, Habichtgasse 9. 5805-15

Dopisi

Srce v samoti mi trepeče, želi trenotek vsaj te sreče, da bil bi ljubljen, ljubil bi, osvojil deve srce si. Oh, pridi in osreči ga izpod Šmarne gore Janeza. Dopise pod „Želim toplote" upravi Karavanken Bote! 1516-20

27 letni mladenič, lepe srednje postave, brinet, želi radi pomanjkanja znanja dopisovati z srčkanim in ljubeznivim dekletom do 24 let starim. Cenj. dopise s sliko na K. B. Krainburg pod „Ljubljenka". 2013-20

Fant, srednje velik, 34 let star, tovarniški delavec, želi znanja z gospodično ali vdovo brez otrok. Tudi ločenke niso izključene. Zenitev z dobro žensko gotova. Samo resne ponudbe s sliko, ki se na željo vrne, nasloviti na K. B. Krainburg pod „Vesela vigred" 2014-20

Polnoč v zvoniku ura je odbila, ščip poln, na nebu je sijal. Dekle nobeno mi ostalo ni zvesto, ko sem v nesreči njo iskal. — Še enkrat bi srčno ljubil, prevarí bridki se izognil, ob svitu luninem dekliču, srce in dušo izročil. — S korakom lahkim šel bom dalje nasproti blišču sončne zarje. Ti pa — če hočeš biti moja piši pod znakom „Lubljenka bom Tvoja" na K. B. Krainburg. 2015-20

Ženitve

Delavec v večjem industrijskem kraju, z lastnim domom, star 37 let, zdrav, srednje postave, želi poročiti primerno dekle z dežele, čiste preteklosti, treznega mišljenja in z znanjem šivanja. Resne ponudbe na K. B. Krainburg pod značko „Osamljen" št. 1461-21.

Izgubljeno

V nedeljo 5. 12. sem pozabil v popoldanskem vlaku proti Laak siv trenchcoat plašč z monogramom A. G. Najditelja prosim, da ga proti nagradi odda pri K. B. Krainburg pod 2003-22.

V petek popoldne dne 3. 12. sem v vlaku Krainburg — St. Veit pozabila črno moško suknjo v kupeju, na prostoru, ki so ga zasedle 4 gospodične, v Krainburgu in so se peljale v smeri Stein. Naprošam taiste gospodične, da suknjo vrnejo na K. B. Krainburg proti nagradi na štev. 2007-22

Dne 6. 12. v ponedeljek je bila v Krainburgu na postaji vzeta velika rjava aktovka s perilom in raznimi predmeti. Najditelj naj aktovko proti visoki nagradi odda v Krainburgu na K. B. pod 2010-22

Razno

Čevlje, damske in moške (Straßenschuhe) na Bezugschein I. izdeluje po meri Maria Peklenik, Krainburg, Bergstraße 15. 1404 23

Knjigovodstvo v abonmaju poštni predal 11 Laak a. d. Zaier. 5664-23

Tehnik prevzame kot postransko zaposlitev razna tehnična risanja in prerisovanja. Naslov v upravi. 1494-23

NIVEA ZAHNPULVER
ist ein feines, schäumendes Zahnpflegemittel von erfrischend aromatischem Geschmack. Es ist neu geschaffen worden für den Fall, daß Sie zur Zeit Nivea-Zahnpasta nicht immer bekommen können.
30 Pf

Wülfing- alk-Präparate
dienen zum Aufbau und zur Festigung des Organismus und müssen heute vor allem für Verwundete, für Kinder im Wachstumsalter und für werdende und stillende Mütter erhältlich sein. Man darf sie also jetzt nicht auf Vorrat oder für künftigen Bedarf einkaufen. Wer das doch tut, vergeudet Rohstoffe und Energien und gefährdet die Arbeit im Dienst der Volksgesundheit. Johann A. Wülfing. Fabrik pharmazeutischer Präparate, Berlin.

Möth & Ross
Kohle-, Koks- und Baumaterialiengroßhandel
Krainburg - Büro: Adolf-Hitler-Platz 15, Tel. 193
Lager: Savevorstadt und Veldeserstr. 12

Elektrizitätswerk
V. MAJDITSCH
KRAINBURG

SENF
Fabrik C. Wenger Klagenfurt

POSTSPARBUCH
Das freizügige Sparbuch für jedermann
Ein- und Auszahlungen bei allen Postämtern und sonstigen Postdienststellen sowie bei allen Landzustellern
Wer spart, hilft siegen!
DEUTSCHE REICHSPOST

ESSIG
Fabrik C. Wenger Klagenfurt

KAUFHAUS
HERBST
KLAGENFURT
HILF!
PUNKTE SPAREN
durch Reparatur von Strümpfen und Trikotwäsche